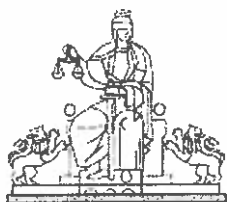

Регистрационен индекс	Дата
ВСС-5729	01-04-2024

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОКРЪЖЕН СЪД - ХАСКОВО

изх. № 1675
01.04.2024 г.

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Приложено, изпращаме Ви протокол от проведено Общо събрание на Окръжен съд – Хасково на 25.03.2024 г., свикано със заповед № АД-72/15.03.2024 г. на и.ф. административен ръководител – председател на съда, относно изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково, по обявения конкурс с решение № 38/21.11.2023 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, обн. ДВ бр.98/24.11.2023 г.

Приложение: съгласно текста.
С уважение,

Miglana
Teneva

МИГЛЕНА ТЯНКОВА Tyankova
*И.ф. Административен ръководител-
председател на ОС – Хасково*

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖЕН СЪД - ХАСКОВО

ПРОТОКОЛ

ОТ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ

ПРИ ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО,

проведено на 25.03.2024 г.

Днес, 25.03.2024 г., в Съдебна зала № 6 на етаж 2 в Съдебна палата - Хасково от 15:00 часа, се проведе Общо събрание на съдиите от Окръжен съд - Хасково, свикано от и.ф. административен ръководител - председател на съда, на основание чл. 86, ал. 1, т. 7 от Закона за съдебната власт, със Заповед № АД – 72/15.03.2024 г., при следния дневен ред:

I. Приемане на правила за изслушването на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково.

II. Изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково в обявена от СК конкурсна процедура.

III. Разни

На основание чл. 85, ал. 2 от Закона за съдебната власт на Общото събрание присъстват:

Милена Димитрова Дечева – заместник на административния ръководител на ОС – Хасково, кандидат в обявената конкурсна процедура за заемане на длъжността „административен ръководител-председател“ на ОС - Хасково.

Иван Статев Маринов – съдия в РС – Хасково, кандидат в обявената конкурсна процедура за заемане на длъжността „административен ръководител-председател“ на ОС – Хасково.

Миглена Тянкова – и.ф. административен ръководител - председател на Окръжен съд – Хасково, Милена Петева – зам.-административен ръководител – зам.-председател на ОС – Хасково, съдиите – Стратимир Димитров, Красимир Димитров, Боряна Бончева, Йонко Георгиев, Георги Гочев, Филип Филипов, Деляна Пейкова, Жулиета Серафимова, Тошка Иванова, Анна Петкова, Даниела Николова, Тодор

Хаджиев /командирован от м. април 2022 г. в АС-Пловдив/ и младши съдия Георги Милкотев.

От председателите на районните съдилища в съдебния район присъстват: Пламен Георгиев – административен ръководител - председател на РС – Хасково. Огнян Гълъбов – административен ръководител – председател на РС – Димитровград. Минка Китова – административен ръководител – председател на РС – Харманли.

Не присъстват на ОбС Живка Петрова – административен ръководител - председател на РС – Свиленград и Живко Янков – административен ръководител – председател на РС – Ивайловград. и двамата поради служебна ангажираност.

Събранието се ръководи от Миглена Тянкова – и.ф. административен ръководител - председател на Окръжен съд – Хасково.

Протоколист на Общото събрание е Р . К - съдебен секретар.

След проверка на присъстващите съдии от Окръжен съд – Хасково се установи, че има кворум за провеждане на Общото събрание.

Съдия Миглена Тянкова – и.ф. адм. ръководител - председател на Окръжен съд – Хасково откри Общото събрание.

Съдия Миглена Тянкова: Здравейте, колеги! Днешното ОбС е свикано с моя заповед за изслушване на кандидатите за обявения конкурс за длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково - Милена Дечева и Иван Маринов, които са тук с нас. Запознати сте с дневния ред на ОбС. Има ли предложения за промяна в дневния ред или за включване на допълнителни точки?

Не се направиха изказвания и предложения по дневния ред и за обсъждане на въпроси в т. „Разни“.

Не се направиха други предложения. Пристъпи се към гласуване на дневния ред, предложен със Заповед № АД – 72/15.03.2024 г.

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 15 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 0 ГЛАСА

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково единодушно

РЕШИ:

ПРИЕМА предложения дневен ред със Заповед № АД – 72/15.03.2024 г.

Пристъпи се към обсъждане на т. I от дневния ред:

I. Приемане на правила за изслушването на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково.

Съдия Миглена Тянкова: На първо място, може би трябва да приемем правилата за изслушването – как да стане като поредност, колко максимално време да бъде определено на всеки един за изложение. По азбучен ред ли ще ги изслушваме или имате други предложения?

Съдия Анна Петкова: Нека да е по азбучен ред.

Съдия Даниела Николова: Първият път по азбучен ред ли ги изслушвахме?

Съдия Миглена Тянкова: Първият път теглехме жребий.

Съдия Филип Филипов: По азбучен ред.

Съдия Милена Петева: По азбучен ред.

Съдия Милена Дечева: Аз нямам предпочитания.

Съдия Иван Маринов: И аз нямам предпочитания. Ще се съобразя с решението на Общото събрание.

Съдия Миглена Тянкова: Ако сте съгласни, предлагам да гласуваме изслушването на кандидатите да стане по азбучен ред, което означава първо да бъде колегата Иван Маринов, след което Милена Дечева.

Съдия Милена Дечева: Макар да съм част от ОбС, се въздържам от гласуване.

Пристъпи се към гласуване на предложението, отправено от и.ф. адм. ръководител – председател на ОС – Хасково Миглена Тянкова:

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 14 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 0 ГЛАСА

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково единодушно

РЕШИ:

Изслушването на кандидатите да стане по азбучен ред.

Съдия Миглена Тянкова: Времето за изслушване до колко минути да е?

Съдия Стратимир Димитров: до 20 минути. Предлагам го като максимално време.

Съдия Георги Гочев: Какво толкова ще се говори 20 минути?

Съдия Деляна Пейкова: 20 минути е много.

Съдия Милена Дечева: 10 минути.

Съдия Миглена Тянкова: Ще подложим на гласуване двете предложения. Предлагам проект на първо решение, времето за изслушване да бъде до 10 минути, както предложи и Дечева, ако разбира се, Маринов няма против. Смятам, че 10 минути са напълно достатъчно да се представят най-вече приоритетите, които сте заложили и какво трябва да се промени в съда, както и ако виждате проблеми, как да се решат. Статистическите данни и данните от годишните доклади не виждам

смисъл да се коментират. Предлагам на гласуване проект на решение - изслушването да е до 10 минути? Нека гласуваме.

Пристъпи се към гласуване на предложението, отправено от и.ф. адм. ръководител – председател на ОС – Хасково Миглена Тянкова:

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 14 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 0 ГЛАСА

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково единодушно

РЕШИ:

Всеки един от кандидатите да представи своята концепция в рамките на до 10 минути.

Съдия Миглена Тянкова: Ясно е, че за изказванията нямаме ограничения. На въпросите също не можем да наложим ограничения, според мен.

Съдия Георги Гочев: Всичко е изслушано, играно е – всичко е ясно.

Съдия Йонко Георгиев: Предлагам изказванията да не превишават регламента, който сме определили за изслушването на кандидатите.

Съдия Милена Петева: Аз съм против да има ограничения на изказванията.

Съдия Филип Филипов: Не, няма да има. Как? И аз съм против.

Съдия Миглена Тянкова: Не смятам, че е редно да имаме ограничения на изказванията и въпросите. Ако сте съгласни с мен, въобще няма какво да го поставяме на гласуване. Другото е несериозно. Кой колкото въпроси има е редно да ги зададе. Ако някой бъде провокиран, както се случва обикновено, може да иска два пъти да се изкаже, не можем да предпологаваме. Съгласни ли сте да няма ограничения в изказванията и въпросите към кандидатите?

Съдия Милена Петева: Абсолютно.

Съдия Филип Филипов: За мен трябва да се гласува и това.

Съдия Миглена Тянкова: Предлагам проекторешение да няма ограничения във въпросите към кандидатите, както и ограничения на броя изказвания, ако се наложат такива, от присъстващите в залата.

Съдия Йонко Георгиев: Да направя една вметка, че кандидатите ги ограничаваме 10 минути, а другите се изказват неограничено. Знаем какво ще стане.

Съдия Георги Гочев: Да, но кандидатите трябва да са с ясно изградена концепция, все пак ще оправят съда и не може да я развоят до безкрай.

Съдия Миглена Тянкова: Колеги, нека да гласуваме!

Пристъпи се към гласуване на предложението, отправено от и.ф. адм. ръководител – председател на ОС – Хасково Миглена Тянкова:

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 13 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 1 ГЛАСА

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково

РЕШИ:

Няма ограничения във въпросите към кандидатите, както и ограничения на броя изказвания, ако се наложат такива, от присъстващите в залата.

Съдия Милена Петева: Считам, че не сме изчерпили всички процедури. Миналият път бяхме взели решение по въпросите дали всеки кандидат ще присъства на изслушването на другия, един на друг могат ли да си задават въпроси, както и кога ще бъдат отправени нашите въпроси – след изслушването на всеки един от тях или след изслушването на двамата. Това също го решихме миналия път.

Съдия Миглена Тянкова: Точно така беше. Редно е да се решат и сега тези въпроси. Имате ли предложения?

Съдия Деляна Пейкова: Предлагам както беше миналия път - изслушваме кандидата, задаваме въпроси, след това изслушваме другия кандидат и му задаваме въпроси и на него.

Съдия Стратимир Димитров: Всеки от кандидатите не присъства в залата при изслушване на другия. Това предлагам.

Съдия Миглена Тянкова: Имате ли против, макар че това по-скоро зависи от кандидатите, според мен, в изслушването на всеки един от кандидатите да участва другият кандидат. Иван Маринов, тъй като е първи, ако нещо иска да добави след изслушването на Дечева, да му дадем думата при желание от негова страна.

Съдия Деляна Пейкова: В такъв случай трябва да гласуваме и двамата да присъстват, защото няма да са равнопоставени.

Съдия Миглена Тянкова: Да, за това говоря. Само при това положение – ако присъстват и двамата при изслушването на другия кандидат. Какво смятате?

Съдия Милена Дечева: Аз нямам никакви претенции – както за присъствие, така и обратното. Ще се съобразя с решението на Общото събрание.

Съдия Иван Маринов: Аз също нямам претенции.

Съдия Миглена Тянкова: Доколкото разбирам, нито Маринов, нито Дечева имат някакви претенции по отношение на присъствието.

Съдия Деляна Пейкова: Аз направих едно предложение. Това е друго предложение според мен вече.

Съдия Миглена Тянкова: Първото предложение е - към всеки кандидат да се задават въпроси непосредствено след излагане на концепцията. Да пристъпим към гласуване. И всеки кандидат да не присъства в залата при провеждане на изслушването на другия.

Съдия Милена Дечева: Аз се въздържам от гласуване.

Пристъпи се към гласуване на предложението, отправено от и.ф. адм. ръководител – председател на ОС – Хасково Миглена Тянкова:

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 14 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 0 ГЛАСА

След проведено гласуване. Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково единодушно

РЕШИ:

На всеки един от кандидатите се задават въпроси непосредствено след излагане на концепцията им.

Съдия Миглена Тянкова: Второто предложение – присъства ли всеки един от кандидатите на изслушването на другия?

Съдия Милена Петева: Ако искаш и двата варианта ги предложи, за да видим кой ще получи повече подкрепа.

Съдия Иван Маринов: Ако има обаче едни и същи въпроси и към двамата кандидати, тук вече ще изпадне в неравнопоставеност.

Съдия Деляна Пейкова: Какъв е проблемът – ние ще им ги задаваме, а те ще си отговорят.

Съдия Иван Маринов: Да, но вторият кандидат ще знае отговорите на първия.

Съдия Филип Филипов: Така е. По-добре да не присъстват на изслушването.

Съдия Йонко Георгиев: Миналият път нали така беше.

Съдия Филип Филипов: Моето предложение е да бъде както е било миналият път. Подкрепям предложението на Стратимир Димитров.

Съдия Миглена Тянкова: Ако има общи въпроси към кандидатите, Ви предлагам да се зададат накрая след изслушването и на двамата.

Съдия Деляна Пейкова: Не. Считам, че това не е удачно.

Съдия Миглена Тянкова: Какво значи не?

Съдия Тодор Хаджиев: Дори и да има общи въпроси, какво значение има дали другият кандидат ще слуша отговорите на другия, или не. За мен няма значение. Всеки си казва своето становище. То е лично.

Съдия Иван Маринов: Има.

Съдия Деляна Пейкова: За мен няма значение.

Съдия Филип Филипов: Ако имат някакви съображения всеки един от кандидатите, да го направим както преди - кандидатът изчаква отвън, изслушваме единия, след това изслушваме и другия и така.

Съдия Милена Петева: Добре, да гласуваме и двата варианта. Първи вариант - да не присъстват кандидатите и втори вариант – да присъстват.

Съдия Миглена Тянкова: Колега Стратимир Димитров, ти си неутрален, беше кандидат първия път. Кой вариант е по-добър според теб?

Съдия Стратимир Димитров: Да не присъстват кандидатите. По-добре е със сигурност.

Съдия Миглена Тянкова: Добре! Тогава подлагам на гласуване следното предложение – при изслушването на всеки един от кандидатите другият кандидат да не присъства в залата. Колеги, да гласуваме.

Пристъпи се към гласуване на предложението:

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 8 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 6 ГЛАСА

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково

РЕШИ:

При изслушването на всеки един от кандидатите другият кандидат да не присъства в залата.

Съдия Миглена Тянкова: Пропускам ли нещо, което подлежи на гласуване по процедура или да се промени нещо?

Съдия Деяна Пейкова: Ама ние първият път гласувахме само частта относно задаването на въпроси, втората част не я гласувахме.

Съдия Миглена Тянкова: Значи всичко е наред.

Съдия Милена Петева: Да, дали ще вземаме решение за окончателна подкрепа на един от кандидатите.

Съдия Филип Филипов: Аз съм против. Законът такова нещо не изисква. Изисква се единствено изслушване на кандидатите.

Съдия Даниела Николова: Ние имаме взето решение на общо събрание на съдиите от месец декември миналата година за подкрепата.

Съдия Миглена Тянкова: Това събрание беше за издигане на кандидатура.

Съдия Анна Петкова: Моето предложение е да се гласува подкрепа.

Съдия Милена Петева: Аз също предлагам това.

Съдия Филип Филипов: Предложението ми се основават изцяло на Закона за съдебната власт, на нищо друго.

Съдия Деяна Пейкова: Добре, имаме едно предложение, което трябва да гласуваме.

Съдия Анна Петкова: Имаме две предложения.

Съдия Миглена Тянкова: Аз също смятам, че не е необходимо, защото можем да изпаднем в неприятна ситуация, още повече, че сме наясно, че не беше единодушно подкрепена кандидатурата на Дечева. По

изказването на всеки е ясно кого ще подкрепи. И при моя втори мандат бяхте категорично против гласуване на подкрепа, защото законът не го изисква, както е и сега.

Съдия Деляна Пейкова: Но сега има предложение, което трябва да гласуваме.

Съдия Миглена Тянкова: Да, подлагам го на гласуване. Да се гласува подкрепа за всеки един от кандидатите.

Пристъпни се към гласуване на предложението, формулирано от и.ф. адм. ръководител – председател на ОС – Хасково Миглена Тянкова:

ГЛАСУВАЛИ „ЗА“ – 9 ГЛАСА

ГЛАСУВАЛИ „ПРОТИВ“ – 5 ГЛАСА

След проведено гласуване. Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково

РЕШИ:

Да се гласува подкрепа на всеки един от кандидатите.

Съдия Миглена Тянкова: Можем ли да пристъпим към изслушване? Заповядайте, колега Маринов! Успех и на двамата кандидати! Може би следва да наблегнете основно на приоритетите.

Съдия Милена Дечева напусна съдебната зала.

Съдия Иван Маринов: Здравейте, колеги. Няма нужда да се представям. Познаваме се с всеки един от Вас. Само ще отбележа, че от 2004 г. съм съдия в РС – Димитровград. Два последователни мандата съм бил административен ръководител на същия съд и от месец октомври миналата година съм съдия в РС – Хасково. С оглед ограниченото време, няма да се спирам на статистиката. Както моята концепция, а предполагам, че и тази на колежата Дечева, са изготвени на база на годишните доклади за дейността на ОС – Хасково за изминалите години. Държа само да подчертая обаче някои от статистическите данни, доколкото те са залегнали пък и в някои от приоритетите. Годишно в съда постъпват около 1600-1900 дела, от които около 700 броя наказателни и 1000 граждански дела. Между 83% и 88% от всички свършени дела са приключили в срок до 3 месеца. Направих си една извадка от обобщените статистически таблици за дейността на съдилищата за първото полугодие на 2023 г., които са публикувани на интернет страницата на ВСС. От тези таблици се вижда, че ОС – Хасково е на 4 място в страната по натовареност по шат към всички дела за разглеждане, на 1 място в страната към всички свършени дела, на 4 място в страната по действителна натовареност към дела за разглеждане и на 2 място в страната по действителна натовареност към всички свършени дела. Процентът отменени и изменени съдебни актове е разумен. Създадени са необходимите условия за съсредоточаване на съдиите върху съществената функция на съда – правораздаването. Не са налице драстични закъснения или просрочване на изготвяне на съдебните актове.

поддържа се нормален темп на работа. Отбелязал съм положителен момент в концепцията си, а именно изготвянето от заместник-административните ръководители в края на всяка отчетна година на анализ на върнатите и отменени съдебни актове, което и към момента се прави.

Ще се спра на натовареността на съдиите от ОС – Хасково. През последните няколко години натовареността според статистиката е под средната за страната. Едва през изминалата отчетна година - 2023 г., тази натовареност благодарение на по-големия брой постъпили дела е увеличена и се доближи и надмина леко средната за страната. Всичко това го казвам в аспекта на предстоящото след около две години освобождаване на съдийски щат. Занапред все по-трудно ще става запазването на съдийските щатове, с оглед натовареността на съда. В тази връзка, това ще е един от приоритетите ми в работата като административен ръководител, ако ми бъде гласувано доверие. Считам, че трябва да се запазят 15 съдийски щата, 3 щата за младши съдия и 42 за съдебни служители. Това не е въпрос на комфорт или на лукс, а въпрос на нормална организация на работа. Знаете в каква ситуация беше изпаднал съдебният регион преди няколко месеца, когато в почти всички районни съдилища се създаде ситуация с огромно кадрово необезпечаване и невъзможност да бъде реално подпомогнат със съдии, от които и да било друг районен съд. Отбелязал съм си и възможност за подобрене в показателите на свършените в 3-месечен срок дела, доколкото през последните три години този процент видимо е намалял, с изключение на първоинстанционните наказателни дела.

На следващо място, в приоритетите съм си съм отбелязал поддържане на високото ниво на подготвеност и обслужване от съдебните служители и оптимизиране на съвместяваните от тях функции. За да има една нормална работа в съда, трябва съдебната администрация да бъде обезпечена откъм кадри, и то в достатъчна степен. На следващо място, да е осигурен един наистина добър психоклимат и добра работна среда, което е от изключителна важност за всички работещи в съда. Хората, с които съм работил, знаят, че държа и на обслужването на гражданите, които ползват услугите на съда. В тази връзка съм насочил вниманието към поддържането на подготвеността на съдебните служители. Връщайки се към статистиката, е видно, че през последните години е променено съотношението в броя на съдебните служители и съдии с увеличаване на броя на съдебните служители. Всичко това е продиктувано от необходимостта от извършването на нови и допълнителни функции от съдебната администрация. За да бъде гъвкава тя, за мен трябва да има една разумна взаимозаменяемост на съдебните служители и поради тази причина трябва да са достатъчно добре подготвени. Бих повторил и тук

метода за насърчаване на съдебните служители за участие в поне две обучения годишно, което ще спомогне за тяхната подготовка.

Като приоритет съм отбелязал и подобряване на показателите, касаещи брой на отменени и изменени съдебни актове. Тук съм описал, че на всеки три месеца, и за улеснение, бих обсъдил със съответните заместник-председатели да обсъждаме по отделения именно този брой отменени и изменени съдебни актове. Изпреварвам въпроси – не, това няма да е другарски съд или някакво търсене на обяснения от колегите съдии. Напротив, когато се постигне една добронамерена, колегиална среда, в която всеки да изкаже становището си, тогава действително може да се постигне доста голям напредък в тази насока.

Приоритет за мен е и подобряването на показателя за съотношението между брой постъпили и брой решени дела. Тук бих продължил практиката за ежемесечно изготвянето на справки за неприключилите дела, съответно в 6-месечен и в 1-годишен срок, както и за неизготвените в срок съдебни актове. Тази практика дава добри резултати, доколкото при разговор със съответния колега, при който се наблюдава такова закъснение, биха се установили причините, най-вече за да се отстранят пропуските, естествено, ако има забелязани такива.

Следващият ми приоритет е избягването на противоречива практика между отделните състави на съда. Може би това е един от важните приоритети, защото не следва да забравяме, че обществеността очаква от нас предвидимост. В тази връзка пак бих използвал варианта за провеждане на общи събрания на съдиите по отделения, като се дискутират действително наболели проблеми. Казвам го от опит, тъй като моят личен такъв при провеждането на такива събрания, действително показва много добри резултати за уеднаквяване на практиката.

По отношение на приоритета за участието на всички съдии във вземането на решения, касаещи важни въпроси за целия съд, казвам го пак от практика, че дава много добри резултати. Мнението на всеки съдия е важно и води до вземането на едно обективно решение. Отделно от това, колегите съдии се чувстват съпричастни към дейността на този съд и не се ограничават единствено в правораздаване. Разбира се, крайното решение е на председателя, но на него тежи и управленската отговорност. Извън въпросите, които са от правомощията на общото събрание.

По отношение на приоритета - улеснение на гражданите, ползващи услугите, предоставени от съда, тук бих стимулирал съдебните служители. Те са на първа линия и имат най-пряко впечатление и пряк досег с гражданите и могат да дадат много добри идеи за тяхното улесняване. Като цяло бих стимулирал по всякакъв начин ползването от гражданите на отдалечения достъп до информацията за делата в съда.

По отношение на приоритета – подобряване на Облика на сградата на съдебната палата. Предвид опита ми от предишната работа, знаете, че са ми слабост въпросите, свързани със сградите на съдебните палати. Сградата на Съдебната палата има нужда не само от освежителен ремонт, но и основно от конструктивно укрепване. След изготвянето на техническия паспорт са набелязани като цяло дейностите, които трябва да бъдат извършени. Има го в Годишния доклад. Времето ми свърши и ще просроча само в рамките на минута. Имах предвид не само освежаване, но и външно саниране на сградата във времето, което е необходимо с оглед и енергийната ефективност. Мислимо е и изграждането на вътрешен асансьор. Това е свързано със отпускане на средства за капиталови разходи, разбира се. Знам, че е наличен верижен робот за хората с увреждания, който им позволява да имат достъп до цялата сградата, но наличието на един асансьор би подпомогнало в много по-голяма степен вече придвижването на по-горните етажи не само на хората с увреждания, а и на граждани и съдебни служители, с оглед обема от делата, които се носят на доклад на съдиите.

В заключение ще кажа, че бих приоритизирал също така и отговорността и помощта към проблемите и дейността на районните съдилища. Както досега сме получавали подкрепа от председателя на окръжния съд, така считам, че трябва и напред да се осъществява такава подкрепа. Не на последно място, държа да има необходимото уважение към всички районни съдии, доколкото пред по-голямата част от тях реалната перспектива за развитие е да бъдат пенсионирани именно на това ниво. Смятам, че си дължим взаимно уважение, без значение от нивото в системата. Като цяло държа на спокойната обстановка за работа. Хората, които ме познават, знаят, че съм постигнал такава. Спокойната обстановка и взаимното уважение са едни от факторите, които предпоставят и добрите резултати. Спокойствие и комфорт както за съдиите, така и за съдебните служители, с които сме взаимно свързани и не можем едни без други. Съжалявам за просрочието. Ако има въпроси към мен, съм готов да отговарям.

Съдия Миглена Тянкова: Благодаря на колежата Маринов. Колеги, моля задавайте въпроси, ако имате такива.

Съдия Стратимир Димитров: Бих искал да чуя от колежата Маринов, но без подробен анализ и обосновка, просто като изброяване – Кои са най-големите проблеми в ОС – Хасково? Ако евентуално са повече от три, само до три да се ограничи.

Съдия Иван Маринов: Няма едно, две, три, за жалост обаче едно и две са разширени. От няколко месеца съм в сградата на Съдебна палата – Хасково. За жалост обаче се усеща едно напрежение. Това напрежение от ОС - Хасково се усеща и коментира. Това е нещото, което

ми прави впечатление като проблем. Това напрежение се усеща и сред служителите. Аз държа много на спокойната атмосфера. Първо обаче трябва да се запозная и да видя точно на какво се дължи това напрежение. За останалите няма да говоря, доколкото вече споменах за запазването на предстоящите да се освободят съдийски длъжности и че ще става все по-трудно. Щатната численост е оптимална. Опасенията ми са, че при освобождаване на съдийски щат е възможно да се съкрати, поради намалената натовареност. Но спокойствието в работата за мен е на първо място. Това е нещото, за което бих положил усилия.

Съдия Деляна Пейкова: Миналия път попитах това. Сега отново ще попитам същото. Каква беше причината, поради която оттеглихте кандидатурата си при първата процедура и не участвахте във втората процедура и сега какво Ви мотивира отново да се кандидатираме при третата процедура? Това е първият ми въпрос.

Съдия Иван Маринов: Колеги, както знаете, първата процедура се отлага няколко пъти. Необходими бяха 8 гласа на членовете на ВСС, за да бъде избран кандидат. Както помните, тогава бяхме трима кандидати. ВСС работеше в силно намален състав. При това положение вероятността да се избере кандидат измежду тримата беше почти невъзможна. Всеки един, ако спечели по няколко гласа, това означаваше да има невъзможност за избор. Сами се убедихте, че дори и след моето оттегляне, пак не се достигна до избор, защото и на останалите двама колеги не им достигнаха гласове. Оттеглих се след моя лична преценка на цялата ситуация и с оглед на обстоятелството, че аз бях външен кандидат. Това го заявих между другото лично и на колегите Дечева и Димитров. Решението за оттегляне го съобщих предварително на тях и на председателя на ОС – Хасково. Това беше причината – смятах, че е редно да има шанс да бъде избрана вътрешна кандидатура. Не се получи, дори и с моето оттегляне. При втората процедура имаше издигнат вътрешен кандидат и смятах, че с пълната подкрепа на съдните със сигурност ще бъде избран. След като се получи по този начин, в интерес на истината с колеги от районните съдилища, с които съм контактувал, бяхме убедени, че ОбС на съдиите на ОС – Хасково ще издигне друг колега за кандидат, а не съдия Дечева. Видях и протокола от общото събрание. Разбрах, че е издигнат отново същият кандидат, но вече има и колеги, които са гласували с „против“, което означава, че тази липса на единомислие дава и шанс на външен кандидат, какъвто съм аз. Това е причината аз да искам да се кандидатирам този път.

Съдия Деляна Пейкова: Ще говоря на „ти“. Нали може? Във връзка с едно от нещата, които си изложил в концепцията, пишеш, че е добра практика провеждането на ежегодни проверки на дейността на районните съдилища. Преди да си задам въпроса, ще кажа, че аз смятам, че

целта на тези проверки е именно да се види дали има проблем при администрирането на делата, ако има – той да се посочи и да се отстрани, без да се преминава към инстанционен контрол. Въпросът ми е: Смяташ ли, че тези проведени до момента проверки не са били обективни и какви биха били указанията към проверяващите, защото това е записано в приоритетите ти? Защо считаш, че ако се посочат пропуските в работата, това не помага в работата на съда, а напротив, цитирам: „Раздалечава още повече проверяваните от желанието и старанието да се справят по-добре със задълженията си“? Допълвам си въпроса - Как смяташ, че трябва да бъдат отразени резултатите от проверките, ако има констатирани нередовности, така че да не се стига до някакво раздалечаване? Мое лично мнение е, а и на колегите, с които сме участвали заедно в комисии, че целта ни не е била по някакъв начин да се разграничаваме, отдалечаваме и т.н., а реално да видим има ли пропуски в администрирането на делата, да ги посочим и евентуално те да се отстранят. Ще вметна още нещо преди да отговорите. Долу пред колегите от РС – Хасково бях казала, че и ние не сме съгласни с всичко, което се спуска към нас отгоре, но го изпълняваме.

Съдия Иван Маринов: Разбрах въпросите. Доколко са били обективни проверките, може да се види впоследствие от протоколите от проведените общи събрания, на които са дискутирани от съдиите препоръките. Тъй като след приключване на проверката се изпраща доклад от тази проверка, именно този доклад се дискутира на общо събрание, на което всеки си изказва мнението и становището. Да, имало е неща, с които не сме били съгласни и сме изразили становището си защо не ги приемаме. Аз не мога да дам еднолично становище за цялостната проверка как е преминала – обективно или не, при положение, че впоследствие това се дискутира на общо събрание на съдиите. Това, с което аз не съм бил съгласен, съм го изложил и то е протоколирано.

На въпроса какви биха били моите указания занапред към проверяващите, отговорът е да бъдат добронамерени. Това бих ги посъветвал. Да могат, когато констатират нещо, не да си затварят очите пред пропуските, а да помогнат по някакъв начин да бъдат отстранени и това наистина да е в интерес на работата. Няма да се връщам пак към резултатите от проверките с чертички и подчертавания, но казвам, че действително трябва да има взаимна ползност от тази проверка. Относно това по какъв начин следва да бъдат отразявани смятам, че следва да бъде единствено в доклада от проверката. Хубавото е, че този доклад наистина се подлага на дискутиране и обсъждане на общо събрание на съдиите.

Съдия Даниела Николова: Вие обсъждате препоръките, които Ви е дала комисията.

Съдия Иван Маринов: Да. Аз съм го написал в концепцията ми, че държа да продължат тези проверки, доколкото наистина носят много

полезна информация за това кой съд къде е и какви пропуски има, а е заложено и в ЗСВ.

Съдия Деляна Пейкова: Ако това се приема като някакво неодобрение и че едва ли не даваме безсмислени препоръки, тоест са безсмислени и проверките, които правим, защото ние извършваме такава само на движението на делата - как се слага печатът и т.н. Ние друга проверка не правим, какъв е смисълът да се правят тези проверки?

Съдия Иван Маринов: Няма безсмислена проверка. Досега не е имало общо събрание, аз поне не си спомням, което да отрече изцяло всички препоръки, дадени от проверяващите. Нека не се хващаме за всяка дума. Затова казвам, че намирам проверките за полезни.

Съдия Деляна Пейкова: Ще задам още един въпрос във връзка с посочените в концепцията приоритети. В РС - Димитровград провеждани ли са събрания на съдиите и с каква периодичност и доколко те са били ефективни за уеднаквяване на практиката и за предотвратяване забавянето на изготвянето на актовете?

Съдия Иван Маринов: Започвам малко по-отдалече. В една от проверките едно от указанията беше да се съставят протоколи от всяко общо събрание. На общо събрание решихме, че първото нещо, с което ще започнем, е дали за всяко обсъждане и събиране да правим протокол или могат да бъдат и неформални. Когато в РС – Димитровград наказателните състави бяха два и с колегата сме се събирали, за да коментираме нещо по дела, няма как и в този случай да правим протокол. Просто сме се събирали и сме изказвали съображенията си. А периодичност - няма как да се посочи такава. Когато има належащи проблеми и необходимост, колегите се събират и ги дискутират. Не е нужно да има някаква задължителна периодичност. Да, хубаво е да има, ако е регламентирано това и ако общото събрание го приеме, но ако няма нужда от събиране, а да провеждаме общи събрания само за да констатираме, че няма проблем, май е безсмислено.

Съдия Деляна Пейкова: Не. Моят въпрос относно периодичността беше във връзка с това, че някъде в концепцията беше отразено, че на всеки 3 или 4 месеца трябва да се събират и да обсъждат. Затова питам – правено ли е това в РС – Димитровград и с каква периодичност?

Съдия Иван Маринов: На практика е правено, но не с конкретната периодичност. Пак казвам при необходимост винаги.

Съдия Анна Петкова: Каква е Вашата представа относно ОС - Хасково – тук дали е организиран този въпрос относно уеднаквяване на практиката и ако да - по какъв начин?

Съдия Иван Маринов: Доколкото съм запознат, няма периодичност на провеждането на такива общи събрания, но да уеднаквява

се. Със сигурност няма протокол от общо събрание за всяко обсъждане, но сме получавали такива, когато касае практика на районните съдилища.

Съдия Деляна Пейкова: Другият ми въпрос е свързан със зададения от колегата Димитров относно проблемите в съда и Вие отговорихте, че има някакво напрежение. Няма да питам от какво е естество според теб е напрежението, но понеже пишеш в концепцията, или поне аз така го разбрах, че не е налице сработване в работата между служителите и съдиите. Смяташ ли, че не е налице сработване между съдии и служители, какви са проблемите, които си забелязал отстрани и как ще ги разрешиш?

Съдия Иван Маринов: Не, не е така. Категорично нямам това предвид. Не казвам това в написаното в тази връзка изречение в концепцията ми и да съдим, че е налице обратното, а именно несработване. Пояснявам, че идеята на това, което съм написал, е, че наистина създаването на един работещ колектив, изисква много време и много усилия.

Съдия Георги Гочев: Елиминираме ги тези общи работи. Според Вас тук работещ ли е колективът съдии – съдебна администрация?

Съдия Иван Маринов: Очевидно има работещ колектив, доколкото резултатите и статистиката показват точно това. Друг е въпросът на каква цена работи този колектив – дали има напрежение или няма.

Съдия Георги Гочев: А каква е цената, според Вас?

Съдия Иван Маринов: Аз не знам каква е цената. Просто казвам като страничен наблюдател.

Съдия Георги Гочев: Не, Вие сте кандидат за председател. Учудва ме какво е напрежението и ми е интересно откъде го усетихте. Искам по-конкретно това да изясните.

Съдия Иван Маринов: Коментира се в районния съд.

Съдия Георги Гочев: Коментират се много работи. Не е въпросът какво се обсъжда или не във вестници, преси и др. Вие лично какво усетихте?

Съдия Иван Маринов: Не е необходимо да има вестници или преса. Градът все пак не е толкова голям.

Съдия Георги Гочев: Оставете града. Вие лично как го усетихте?

Съдия Анна Петкова: Това е интересното. Как от града Вие оставате с впечатление, че тук при нас има напрежение.

Съдия Георги Гочев: Значи от града се носят слухове. За всеки се носят слухове.

Съдия Стратимир Димитров: Съдебната палата е още по-малка, защо да говорим за града.

Съдия Иван Маринов: Все пак сме в една сграда, колега Гочев, и всичко се знае. Не напразно започнах с това, че откакто съм в съдебната палата от няколко месеца се усеща това напрежение.

Съдия Георги Гочев: Как точно го усещате?

Съдия Тодор Хаджиев: Каква е причината, според Вас?

Съдия Иван Маринов: Причината тепърва ще се установи каква е, ако бъде избран, разбира се.

Съдия Тодор Хаджиев: Не сте ли се интересували?

Съдия Георги Гочев: Все пак сте кандидат за ръководен пост.

Съдия Иван Маринов: Не смятам, че е редно да разпитвам лично служители от окръжен съд. Няма как да се интересувам.

Съдия Миглена Тянкова: А това коментирано ли е например между съдии и служители?

Съдия Иван Маринов: Да, коментирано е между служители и съдии и не само в този съд.

Съдия Деляна Пейкова: Моят последен въпрос е по отношение на медийната стратегия и връзките с медиите. Какво е виждането ти за контактите с медиите, за начините на отразяване на работата на съда и ако по някакъв начин е засегната работата на съда, на съдия или на служител от този съд, как би реагирал? Считам, че това е много интересна тема за връзките с обществеността, за подобряване, както сте казали, на доверието в тази институция, в която всички работим.

Съдия Иван Маринов: Да, посочил съм като един от приоритетите ми, че доверието в съдебната система трябва да е постоянен приоритет. Връзките и информирането на обществеността чрез медиите е една от задачите, които също съм поставил. Какво бих направил, ако има засягане дейността на някои от съдиите или съдебните служители - вече съм минал през този етап. В РС – Димитровград е имало случай, при който е имало медийно отразяване против конкретен колега. Тогава все още нямахме служител на длъжност „връзки с обществеността“. Веднага се свързах с медиите и дадох едно изявление, в което съвсем обективно защитих колегата, който според мен беше несправедливо нападнат и обвинен с човек, ходещ с табели през центъра на града. Има утвърдена Медийна стратегия от Тянкова.

Съдия Деляна Пейкова: Тоест намерите за съвсем нормално да се реагира в тази ситуация и че трябва да се реагира?

Съдия Иван Маринов: Не във всяка ситуация. С част от колегите бяхме на едно обучение, на което представител на връзки с обществеността даде указания точно в тази насока, че трябва много внимателно да се преценява как ще се реагира на медийна публикация, защото в един момент можем наистина да постигнем възвръщане на справедливостта, но в друг момент може да се получи ескалация на

някакви негативни реакции. Медиите имат последна дума, да не забравяме. Така че, това е въпрос на преценка, но да, за мен би трябвало да се реагира, когато необективно е представена работата на съда, съдии и служители.

Съдия Деляна Пейкова: Нямам повече въпроси.

Съдия Миглена Тянкова: Ако Ви бъде гласувано доверие, кое е първото нещо, което бихте направили? Не го казвам с лошо чувство, не искам да ме разбирате погрешно. Все пак наистина сте външен кандидат. Какво бихте приоритизирали?

Съдия Иван Маринов: Преди малко в един от отговорите мисля, че вече споменах, че първо бих се срещнал с колегите съдии, за да ги изслушам те какви проблеми имат и какво искат да бъде разрешено. Бих се срещнал и със съдебните служители, бих ги изслушал и тях, за да установя имат ли някакви проблеми и какви са причините за това. Пак казвам, един от моите приоритети е наистина да има спокойствие в работата. Затова първо на това нещо ще обърна внимание, преди да пристъпя към следващите, напр. всички утвърдени вътрешни правила. Не смятам да правя революции, ако такъв е въпросът. Резки движения никога не са полезни, нито са необходими. Моята идея е да се надгражда вече създаденото, независимо колко човека и кой конкретно го е постигнал преди нас. Този съд нито започва, нито приключва с административния ръководител. Все пак трябва да се отчете дейността, която е свършена тук, а тя е, че има наистина много добра организация на работа. Бих надградил върху всичко постигнато дотук.

Съдия Анна Петкова: Все пак може ли малко повече конкретика? Говорите общо за надграждане. Какво според Вас, на прима виста, на пръв поглед, може да се надгради?

Съдия Иван Маринов: На първо място, това, което може да се надгради е микроклимата в съда.

Съдия Тодор Хаджиев: Конкретни факти за напрежението, което витае, което е твърде субективно, Вие срещал ли сте, или пък от свидетел, който да удостовери някакво отношение? Лошо отношение ли е имало демонстрирано?

Съдия Георги Гочев: Някой някого да е набил? Има си конкретни измерения? Искаме нещо по-конкретно.

Съдия Иван Маринов: Да, има такива конкретни измерения, но няма как да zlepоставя някой от служителите или колегите.

Съдия Миглена Тянкова: Отдавате ли го на това, че сме в поредна процедура?

Съдия Иван Маринов: Искрено се надявам, че това напрежение е вследствие точно на сегашните процедури, които текат за избор на адм. ръководител. Убеден съм, че след избор на такъв - който и да е той, това напрежение би следвало да стихне. Пак казвам, нормално е, когато има

някакво разместване в управлението, да има и някакво напрежение. Тук обаче не се дължи само на процедурите и не е съвсем естествено това напрежение.

Съдия Георги Гочев: Не, поводът е такъв, че ОС – Хасково от над 20 години, независимо кой е председател и в какви батали са изпадали кандидатите, винаги е бил с добри резултати, с една витална атмосфера. Така че председателят или респективно изборът за такъв никога не е повлиял чак в такава степен. Това е моето виждане. Аз не работя с усещания, за разлика от Вас.

Съдия Анна Петкоза: С една дума председателите се менят, а ние си работим. Тогава откъде идва това напрежение, според Вас?

Съдия Иван Маринов: Пак казвам, при контактите ми с различни хора, няма как да ги посоча, това напрежение, което усещам, го отдавам точно на процедурата, в която сме в момента.

Съдия Стратимир Димитров: Да разбираме ли, че хора, които не са от окръжния съд, изпитват напрежение заради него? Напрегнати са хора, които са от другаде ли или са от нас?

Съдия Иван Маринов: Не, не са от някъде другаде. Не е редно да zlepоставям никой.

Съдия Деляна Пейкова: Искам само да вметна нещо. Ако се вълнуваме относно избора, това не е напрежение. Поне аз така смятам. Може да има някакво вълнение и разговори на тази тема, но не и напрежение.

Съдия Миглена Тянкова: А отдавате ли това на напрежението между служителите и съдебния администратор? Директно Ви задавам въпроса.

Съдия Иван Маринов: Да, категорично.

Съдия Деляна Пейкова: А какво е напрежението между съдебния администратор на ОС – Хасково и служителите?

Съдия Иван Маринов: Аз казвам това, което знам. Задавате ми едни и същи въпроси вече.

Съдия Деляна Пейкова: Ти каза, че има напрежение между съдебния администратор и служителите. Затова попитах какво е?

Съдия Иван Маринов: Да, казах го.

Съдия Даниела Николова: Има такава информация, че има такова напрежение ли?

Съдия Иван Маринов: Да, има такава информация, да.

Съдия Георги Гочев: Тази информация е като от ДАНС - справка.

Съдия Даниела Николова: Тя информацията може да не е от нас, може да е от служителите. Всички се познават и говорят постоянно помежду си. Да приключим темата.

Съдия Миглена Тянкова: Така е, комуникацията е най-вече между служителите.

Съдия Анна Петкова: Може ли да приключим вече темата с напрежението? Казахте, че Вашето усещане е, че напрежението е свързано с предстоящия краен избор на административен ръководител. Неминуемо знаете, че ние сме издигнали кандидат от този съд. Смятате ли, че при едно Ваше евентуално избиране ще се тушира цялото това напрежение, тъй като не сте подкрепен от нас? Ние сме подкрепили друг кандидат. Въпросът ми е – смятате ли, че напрежението ще се тушира и всичко ще стане, така да се каже „песен“ в този съд?

Съдия Иван Маринов: Ако не бях убеден, че ще се справя, нямаше да се кандидатирам. Все пак имам достатъчно опит и в предишната си работа. Постигнал съм немалко.

Съдия Георги Гочев: Ако пак нямаме избор, а аз така смятам, че ще стане, убеден съм даже, това напрежение ще изчезне ли? Нямаме избор, това напрежение си стои, ние продължаваме да си работим, какво ще се случи?

Съдия Миглена Тянкова: Ще се задълбочи.

Съдия Иван Маринов: Сигурно.

Съдия Даниела Николова: Знаете, че имаме издигнат кандидат на ОбС на съдиите при ОС – Хасково. Защо смятате, че Вашата кандидатура е избираема от СК на ВСС, при положение, че се конкурирате с издигнат кандидат от общо събрание, който е от състава на ОС – Хасково? Кои Ваши лични качества смятате, че биха били предпочетени при избора Ви?

Съдия Иван Маринов: На един от предишните въпроси дадох отговор на част от въпроса. Пак казвам, че след провала на предишната процедура с колегите, с които сме контактували, бяхме убедени, че наистина ще бъде издигнат друг кандидат. След като беше издигнат същият, и то неподкрепен единодушно, смятам, че има възможност и външна кандидатура. С какво смятам, че ще мога да се справя? Повече от 10 години съм бил административен ръководител, както добре знаете, на РС – Димитровград. Там постигнах абсолютно всичко, което си бях поставил като цели. Наистина постигнах една много добра работна среда, щатна обезпеченост, да не забравя и сградата, за която се борих и през двата ми мандата, дори до края. Споделям Ви моя административен опит, който действително е придобит в реална среда, и който се подценява от съдиите като цяло.

Съдия Жулиета Серафимова: Колега, тази ли СК на ВСС Ви избра за втория мандат?

Съдия Иван Маринов: Мисля, че не.

Съдия Пламен Георгиев – председател на РС – Хасково: Не беше този, защото за моя първи мандат беше друг състав на СК на ВСС. Бяхме на една дата. Иван Маринов беше за втори мандат тогава.

Съдия Жулиета Серафимова: Убеден ли сте, че Вашата кандидатура е по-избираема от тази на нашия кандидат, който ние решихме да издигнем за пореден път?

Съдия Иван Маринов: По-скоро съм с умерена убеденост.

Съдия Даниела Николова: Защо смятате, че кандидатурата Ви е избираема? Като лични качества с какво превъзхождате другия кандидат?

Съдия Иван Маринов: Без да искам да засегна който и да било от колегите, реалният административен опит, който съм придобил, е нещо по-различно отколкото човек да наблюдава отстрани и да търси недостатъци. Когато трябва да се вземат ежедневни управленски решения, и то непопулярни, тогава вече ситуацията става съвсем друга. Това нещо съм го преживял в продължение на два последователни мандата. Другото нещо, което мисля, че е в мой плюс, е, че имам много добри отношения както с държавните институции, с които сме работили като съдии, а и аз като адм. ръководител, така и с неправителствени организации, което също не е без значение. Отделно от това, мога да заявя съвсем отговорно, че нямам никакви обвързаности – нито вътрешни, нито външни и не дължа на никому нищо, което според мен в днешно време също е важно. Другото, което бих посочил, е, че съм достатъчно балансиран и уравновесен, за да мога да изслушвам всяко едно мнение и становище и да вземам адекватно решение. Мисля, че съм го доказал това във времето. Това, според мен, са качества, които следва да има всеки един административен ръководител.

Съдия Даниела Николова: В тази връзка, според Вас, кое е най-важното качество за един административен ръководител?

Съдия Иван Маринов: Да е достатъчно балансиран. Един ръководител винаги трябва да е добре балансиран, да може да изслушва различни мнения, да взема адекватни решения, да взема навременни решения, дори и в извънредни ситуации, за да не може да пострада имиджът на институцията и работата в нея.

Съдия Милена Петева: Понеже казахте, че сте привърженик на добрия и сплотен колектив, отличния микроклимат и атмосфера на работа, моят въпрос е: Успяхте ли да предадете тези ваши идеи на новия председател на РС – Димитровград, как протече процесът на приемствеността, т.нар. „предаване на щафетата“, между двамата председатели и успяхте ли наистина да го вдъхновите по начина, по който Ви е усещате нуждата от този колективизъм? И по-конкретно – в каква насока му помогнахте и той от какво имаше нужда, как се развиха процесите в тази насока, докато бяхте в самия съд?

Съдия Иван Маринов: Както споменах, докато бях адм. ръководител на РС – Димитровград, постигнах една много добра и нормална атмосфера за работа. Впоследствие как са се развили нещата, не знам. Докато бях там, колегата Гълъбов не е търсил помощ от мен, но винаги бих се отзовал. Бях там няколко месеца след избора, след което съм в РС-Хасково след конкурс за преместване. Не съм отказал на никой помощ или пък каквото и да било като съдействие.

Съдия Милена Петева: Да, първите шест месеца са най-важни. А според Вас, след смяната Ви настъпи ли някаква промяна в колектива, в атмосферата на работа?

Съдия Иван Маринов: Имам информация какво се случва в този съд. Няма как да ми е безразлично ставащото там. Да, определено има промяна.

Съдия Милена Петева: В отрицателна или в положителна насока?

Съдия Иван Маринов: Ще кажа, че това, което чувам, не е това, което бих искал.

Съдия Тодор Хаджиев: Във връзка с въпроса на съдия Петева искам да попитам и аз нещо. Докато бяхте председател на РС – Димитровград, отношенията в колектива бяха ли добри или имаше търкания и напрежение между Вас и останалите съдии, или успяхте да създадете един, сплотен колектив?

Съдия Иван Маринов: Докато аз бях административен ръководител на Районен съд – Димитровград, имахме един чудесен колектив. Да, може да е имало различни гледни точки, но те са били моментни, бяхме много добър и задружен колектив.

Съдия Милена Петева: Защо същият този колектив тръгна в негативна посока, след като Вие го напуснахте?

Съдия Иван Маринов: Колективът не е тръгнал в негативна посока, не съм употребил думата - негативна. Не знам защо този въпрос се задава към мен.

Съдия Анна Петкова: Защото във Вашите обяснения Вие говорите за усещанията. Кажете какво е Вашето усещане?

Съдия Милена Петева: Във връзка с усещанията. Понеже казахте, че усещате напрежение в окръжен съд, вярвам, че в много по-голяма степен го усещате в Районен съд – Димитровград.

Съдия Иван Маринов: Не съм казал да усещам напрежение в Районен съд – Димитровград.

Съдия Милена Петева: Вие казахте, че е тръгнал в отрицателна посока.

Съдия Иван Маринов: Не съм казал, че е тръгнал в „отрицателна“ посока. Казах, че информацията, която имам от съда е, че не

е в посоката, в която на мен ми се иска. Не съм споменавал думата „отрицателна“.

Съдия Анна Петкова: Може ли малко по-конкретен да бъдете? Ние искаме да знаем как стоят нещата, а не общо като цяло. Смятате ли, че микроклиматът в Районен съд – Димитровград се е променил след момента на Вашето оттегляне като административен ръководител?

Съдия Иван Маринов: Да, моето виждане е, че се е променил микроклиматът, но не в посоката, в която ми се иска да бъде продължено.

Съдия Тодор Хаджиев: Един кандидат за председател не трябва да говори с недомълвки, а да се изказва ясно и точно. Ако го е страх да каже с точните думи по отношение на напрежението, тоест дали има напрежение в Районен съд-Димитровград, каква откритост и честност можем да искаме?

Съдия Георги Гочев: Ние работим с информация за окръжен съд, с информация за Районен съд – Димитровград. Какви са тези информации? Какви са тези сведения? Ние не сме на оперативка тук.

Съдия Миглена Тянкова: Нека да му зададем въпроса така: Смятате ли, че има напрежение в Районен съд – Димитровград?

Съдия Иван Маринов: Преди малко опитах да бъда по-тактичен и да не давам конкретен отговор, но след като е зададен въпросът по този начин, ще отговоря: Да, смятам, че има напрежение в РС – Димитровград.

Съдия Жулиета Серафимова: И как ще го преодолеете когато станете председател на ОС-Хасково?

Съдия Иван Маринов: Бих оказал необходимото съдействие на колегите в Димитровград, за да се справим с проблемите.

Съдия Тодор Хаджиев: Бих помолил съдия Огнян Гълъбов да каже има ли такова напрежение и дали то е от сега, или е отпреди.

Съдия Пламен Георгиев: Колеги, много се извинявам! Понеже чух за напрежение и в Хасково, при цялото ми уважение към общото събрание, знам, че нямам право на глас, но това е изслушване на кандидати за административен ръководител на Окръжен съд – Хасково. Благодаря Ви, че засягате дейността и на районните съдилища. Аз също може би ще направя изказване, ако ми бъде дадена думата. Въпроси нямам, но това все пак е изслушване, а не изпит, нито разпит. Нека да не призоваваме като свидетели колегите, защото след малко и мен ще ме вдигнете да кажа какво е напрежението в Хасково. Аз ще си кажа, но трябва ли да призоваваме за свидетели председатели на съдилища?

Съдия Георги Гочев: Винаги в една значителна част акцентът са били районните съдилища. Илюстративно той има информация, то и ние нямаме никакви усещания.

Съдия Пламен Георгиев: Съгласен съм. Искам само да се маркира моето становище. Не целя да всявам напрежение като забележка.

но нека да не вкарваме председателите на Димитровград и на Хасково в такова положение. Аз съм безкрайно спокоен, просто го казвам и засвидетелствам уважение. Редно е всички да се държим така.

Съдия Тодор Хаджиев: Искам да кажа, че моята цел да чуем мнението на съдия Гълъбов е да стане ясно дали казаното от съдия Маринов е вярно или не, дали ни подвежда или не.

Съдия Даниела Николова: Ние сме на ОБС за изслушване на кандидатите. Кой е забранил на Гълъбов да се изкаже, никой.

Съдия Тодор Хаджиев: По този начин ще преценим дали той има моралните качества да бъде председател на един съд.

Съдия Пламен Георгиев: Извинявам се колеги, ако колегата Гълъбов има да каже нещо, той ще изрази становище и ще опровергае или ще потвърди думите на кандидата. Но сега да го призоваваме и едва ли не да влизаме в очни ставки и в разпити, възразявам това да е начинът. Това е моя лична реакция.

Съдия Георги Гочев: Много напрегната Ви е реакцията.

Съдия Анна Петкова: Не разбирам защо сте притеснен, колега Георгиев. Нека тези, които сме с право на глас на това общо събрание да зададем такива въпроси, че с помощта на тях да можем да изградим мнение за кандидата.

Съдия Георги Гочев: Този кандидат не е от нашия колектив.

Съдия Пламен Георгиев: В крайна сметка има кандидат, а Вие сега започнахте Димитровград, Хасково. Не аз съм напрегнат, а други.

Съдия Георги Гочев: Това е наша работа. Това не е Ваша работа.

Съдия Пламен Георгиев: Аз изразявам мнението си и нещата на глас, много Ви моля! Всички ни касае кой ще бъде председател на ОС-Хасково. За нас, председателите на районните съдилища, също е важно.

Съдия Деляна Пейкова: Колеги, може би изпуснах нещо, но ако се разводим с това кой какво е чул, кой какво е разбрал или кой какво е недочул, рискуваме да разтеглим много събранието. Предлагам да задаваме въпросите към кандидатите.

Съдия Анна Петкова: Ние задавахме конкретни въпроси и затова настана тази „буря“.

Съдия Георги Гочев: И се говори за информация, за оперативни данни, едва ли не.

Съдия Стратимир Димитров: Предлагам да пристъпим към следващ въпрос.

Съдия Даниела Николова: И аз съм на това мнение.

Съдия Миглена Тянкова: Има ли въпроси към този кандидат?

Съдия Анна Петкова: Ние не получаваме конкретни отговори. Получаваме само общи приказки, така че какви въпроси да зададем.

Съдия Йонко Георгиев: Терминът „номенклатура“ и явлението „номенклатура“ не е от вчера. Неслучайно е въведен и принципът на мандатност в избора на административни ръководители и не само, разбира се. В тази връзка, въпросът ми е – не смятате ли, че е редно да си починете и да бъдете редовни съдия, след което да кандидатствате, или ще потвърдим тази тенденция за номенклатура? Това, което ще кажа сега, ще го кажа и накрая при изборите на ръководителите от каквото и да е естество. Приликата е в избора, но разликата е, че при избора на съдебните ръководители, за разлика от политическите такива, едните – политическите, ги оплюват и ги избират, а нашите ръководители - ги оплюват и не ги избират. Нека да помислим върху това.

Съдия Иван Маринов: За мен изборът за административен ръководител не е самоцел и че е на всяка цена. Аз предлагам моите качества, които смятам, че имам и натругания административен опит, във връзка с това, което казахте за номенклатурата. Дали трябва да има почивка или не - в момента аз съм редови съдия в районен съд. Не смятам, че има някаква закономерност или каквото и да било, за да може да има последователност, приемственост, наследственост или каквото и да било от този род. Според мен, няма пречка, даже напротив - трябва този административен опит да бъде използван със или без почивка и колко да бъде тази почивка – обстоятелствата могат да покажат само. Ако този конкурс беше, примерно, след 2 години, каква щеше да бъде промяната?

Съдия Анна Петкова: Може да Ви хареса да бъдете редови съдия и да не се налага да се кандидатирате за административен ръководител.

Съдия Иван Маринов: В момента ми харесва да съм редови съдия. Вече съм ръководител на Наказателно отделение в РС – Хасково. Имам поле за административна изява, но някак си е хубаво човек да почувства и тази свобода, а и предизвикателствата. Сега се радвам на този комфорт да не зависи всяко едно решение от мен.

Съдия Жулиета Серафимова: Ние имаме председател на РС – Хасково „слънце“, така че е нормално.

Съдия Милена Петева: Как гледате на предложението за законодателна промяна и според Вас, на кой принцип почива промяната в текста на закона – чл. 235 от ЗСВ, който предвижда да не се допуска избор на административен ръководител от по-долустоящо ниво, а единствено от редиците на съответния орган на съдебната власт, а по изключение – от по-горестоящ съд? Какво цели законодателят с тази промяна, според Вас?

Съдия Иван Маринов: Какво цели законодателят мога да кажа, ако съм законодател. Моето становище е, че понякога е много по-добър варианта административният ръководител да е външен. Да, човек от вътре, ще вижда много по-ясно проблемите, но не означава, че ще може да ги

разреши. Няма да чуete от мен лоши думи за другия кандидат. В чудесни колегиални отношения сме, така че няма да се впускам в тази насока. Това, какво е имал предвид законодателят, когато е предвиждал това като текст – надявам се да остане само текст. Моето виждане е, че трябва да има възможност. Моят призив към Вас е – не гледайте на кандидатите от районните нива, като някакво задължително зло. Към настоящия момент законът го позволява. Няма значение дали ни харесва или не.

Съдия Анна Петкова: Вие недейте да живеете с такава представа. Ние просто говорим за това, че сме излъчили един измежду нас и нищо друго.

Съдия Георги Гочев: Маринов каза, че понякога външният кандидат е по-градивен. Нека да доразвие в конкретния случай с какво е по-градивен. Кое е новото и позитивното?

Съдия Анна Петкова: Какво ще надградите в този колектив?

Съдия Иван Маринов: Аз идвам необвързан и неангажиран с проблемите в този съд, така че ще имам по-реална възможност да ги преодоляя. Нямам предварително създадено убеждение.

Съдия Красимир Димитров: Аз имам въпроси, които не са свързани толкова с ръководните качества на кандидата и с успехите му при ръководството на Районен съд – Димитровград. Въпросът ми е – Колко дела, разпределени и неангажирани оставихте при преместването си от Районен съд – Димитровград в Районен съд – Хасково и респективно, колко са ангажираните, за които най-вероятно още сте командирован там?

Съдия Иван Маринов: Останаха ми още две наказателни частен характер дела към този момент. Към момента на преместването ми разпределените и неангажирани дела са статистика, за която нямам данни.

Съдия Миглена Тянкова: Ние със съдия Пламен Георгиев имаме представа колко са като брой тези дела - може би около 35 дела бяха с ангажиран състав, за които съдия Маринов беше командирован в този период от 6 месеца, почти всяка седмица, отделно са и делата в Харманли.

Съдия Миглена Тянкова: Колеги, има ли още въпроси към Маринов? Можем ли да поканим съдия Дечева?

Съдия Иван Маринов напусна съдебната зала.

Съдия Милена Дечева бе поканена в съдебната зала.

Съдия Милена Дечева: Колеги, няма да бъда подробна. Ще бъда максимално кратка за това защо съм тук пред Вас като кандидат за изслушване при поредната процедура за председател на ОС - Хасково. Участието си в настоящата процедура приемам като напълно естествен и нормален процес, с оглед на това, че аз съм с голям професионален опит. Част съм от административното ръководство на ОС – Хасково и в продължение на 12 години съм зам.-председател и ръководител на Гражданско отделение. Тук съм заради това, че използвайки

възможностите, които са им дадени в ЗСВ, съдиите от ОС - Хасково направиха предложение за моята кандидатура за председател на ОС – Хасково, съгласно изискванията на закона, за което аз съм изключително благодарна и което за мен е и изключителна отговорност. Както казах и предходния път, кандидатурата ми за председател на ОС – Хасково не е моя самоцел, както се опитват да внушат в пространството. Кандидатурата ми за председател на ОС – Хасково е породена от факта, че аз лично считам, а се оказва, че и повечето от нас считат така, че председателят на ОС - Хасково трябва да бъде съдия от този съд, който е подкрепен от своите колеги, който се е доказал през годините и за който колегите му считат, че познава професионално и лично хората, с които работи. Познава техните възможности и поради това именно той е човекът, който трябва да се кандидатира за председател и административен ръководител на този съд. Именно поради това участвам и в настоящата процедура – защото намирам, че имам какво да дам на този съд и защото не ми е безразлично какво се случва тук, нито пък какво се случва в съдебната система. Продължавам участието си и поради това, че преди започването на процедурата Общото събрание на съдиите на ОС – Хасково издигна моята кандидатура и се обедини около нея. Тъй като много пъти се наблегна на понятията „единодушна подкрепа“ и „неединодушна подкрепа“ и т.н., аз смятам, че решението на общото ни събрание аз да бъда предложението на ОС – Хасково да участвам в тази процедура, е израз на съдийското самоуправление на нашия съд. Затова приемам различното мнение на колегите, които имаха такова. Намирам, че в това няма нищо лошо и точно поради това съм сега тук пред Вас. Няма да говоря какви качества притежавам, за да не се прокраднат пак внушения, че се самоизтъквам или нещо такова. Ще кажа само, че целите, които съм си поставила. Вие сте запознати с тях, са свързани с развитието на съдебната система, в частност на ОС – Хасково. Тези цели, които аз съм заложила в своята концепция, се интерпретират по различен начин в концепциите и на останалите кандидати за административни ръководители, поради което намирам, че не следва да ги преповтарям. Благодаря Ви още веднъж за това, че аз съм тук на това изслушване и за това, че ме подкрепихте да участвам в настоящата процедура като предложение на ОС - Хасково. Готова съм да отговарям на вашите въпроси. Какво ще кажа, това вече ще бъде от значение в зависимост от въпросите, които ще ми бъдат зададени. Благодаря за вниманието! Казах, че ще бъда максимално кратка. Няма да Ви занимавам с постиженията на ОС – Хасково. Всички знаем какви са те. Ние ги отчетохме преди две седмици в доклада. Знаем какво представляваме хората, които работим в този съд, знаем какво можем ние и съдебните служители. Отношенията, които сме изградили през годините, са довели до всички тези положителни резултати. Затова считам, че целите, които аз

съм заложила в моята концепция, ще бъдат реализирани именно с Ваша помощ, защото, ако един административен ръководител не бъде подкрепен от хората, с които работи, той няма да може да постигне целените резултати. Каквито и мерки да приложи към тези цели, не е ли подкрепен и подпомогнат от хората, с които работи, съответно и съдебните служители, няма да бъдат постигнати тези резултати. Достатъчно съм казала и на предходното си изслушване. Отворена съм за Вашите въпроси във връзка с процедурата. Благодаря Ви за вниманието!

Съдия Миглена Тянкова: Какви проблеми смятате, че има в ОС - Хасково и при гласуване на доверие, какви биха били приоритетите Ви, с които бихте започнала?

Съдия Милена Дечева: В какъв смисъл проблеми?

Съдия Миглена Тянкова: Във всякакъв смисъл. Виждате ли конкретни проблеми в ОС - Хасково - такива, с които аз не съм се справила, ние като ръководство? Ще взема повод от изказването на Маринов и ще попитам - смятате ли, че има напрежение между съдиите и служителите и ако има, какво бихте направили?

Съдия Милена Дечева: Относно проблеми в правораздавателната дейност, считам, че нямаме и резултатите в дейността на ОС – Хасково го показват. По отношение на проблеми в микроклимата, не считам, че проблемите са такива, с които не бих могла да се справя. Но считам, че има напрежение, което намирам за напълно нормално да бъде породено от това, че в продължение на вече две години ние нямаме титуляр на длъжността. Затова смятам, че това е абсолютно нормално и естествено да се получи. Не че изпълняващите функциите не изпълнява задълженията си. Далеч съм от тази мисъл. Считам, че не е нещо, с което не бих могла да се справя. След като мога да обединя колегите, в крайна сметка да направят предложение за моето назначаване за адм. ръководител пред ВСС, считам, че бих могла да се справя и с микроклимата, който считам, че ще се и подобри.

Съдия Миглена Тянкова: А на какво смятате, че се дължи напрежението в микроклимата?

Съдия Милена Дечева: На много фактори, според мен, се дължи. Те са различни, нормално е – външни, вътрешни, всякакви.

Съдия Миглена Тянкова: Същото го заяви Маринов и щяха да го разкъсат колегите.

Съдия Милена Дечева: Аз казвам своето мнение.

Съдия Анна Петкова: Смятате ли, че има влошени междуличностни отношения между колегите в съда системно, отпреди процедурите?

Съдия Милена Дечева: Не.

Съдия Анна Петкова: Преди малко казахте, че ако има напрежение, то е породено от това, че две години вече не се сбъдват нашите надежди. Правилно ли Ви разбрах?

Съдия Милена Дечева: Така да се каже – да. В общи линии е точно така. Определено има влошаване в микроклимата. То се усеща и в работата. Всеки един от нас има достатъчно професионален опит и би могъл да се справи с проблемите, които възникват в работата, но считам, че бихме могли да поработим. Това се дължи на факта, че нямаме титуляр. За мен това е една от основните причини, което съответно дава възможност на външни фактори да се опитват да влияят на нашите взаимоотношения. Така смятам аз.

Съдия Филип Филипов: Същото каза и колегата Маринов.

Съдия Милена Дечева: Усещането ми е такова.

Съдия Филип Филипов: Ако считате, че има напрежение, то между отделни личности в съдийския състав ли е? Например, между мен и колегата Гочев, или между мен и колегата Стратимир Димитров или пък между мен и колегата Хаджиев. Такова напрежение считате ли, че има?

Съдия Милена Дечева: В работата в съставите, не считам, че има напрежение.

Съдия Филип Филипов: За междуличностно напрежение между колегите говоря.

Съдия Милена Дечева: Не мога да разбера смисъла, който искате да вложите в това.

Съдия Тодор Хаджиев: Съществува ли в необходимата степен доверие между една част от съдиите в ОС – Хасково и изпълняващия в момента функциите на председател на ОС - Хасково и това може ли да бъде причината за това напрежение?

Съдия Милена Дечева: Може би да. Има такова напрежение.

Съдия Миглена Тянкова: Ще ме предизвикате и аз да взема думата.

Съдия Анна Петкова: Естествено. Вие сте част от общото събрание.

Съдия Милена Петева: Въпросът беше дали има необходимата степен на доверие.

Съдия Милена Дечева: Може би вече не.

Съдия Миглена Тянкова: На какво се дължи това, според Вас, Дечева?

Съдия Милена Дечева: Аз казах, че причините са различни, многофункционални, така да го кажем. За мен това е причината – дългото време без титуляр. Винаги сме говорили и с много колеги сме употребявали термина, че председателят е пръв между равни. Това е термин, който не употребявам само аз, а употребяват и други колеги. Аз

лично винаги съм считала, че председателят и адм. ръководител, е пръв между равни. На него са му възложени административните функции и той е част от нас. Поради тази причина считам, че това трябва да остане така и трябва да бъде така.

Съдия Миглена Тянкова: Смятате ли, че аз не върша нещо, каквото и да било, от административните функции макар и да не съм титуляр?

Съдия Милена Дечева: Не. Това не беше изобщо в тази връзка. Напротив, аз го подчертах и преди.

Съдия Боряна Бончева: Загуба на доверие? Сериозни ли сте?

Съдия Милена Дечева: Ние нямаме притеснения по отношение на въпроса за административната дейност, която се изпълнява от и.ф. към настоящия момент, тъй като той е с дългогодишен опит, повече от 20 години. Аз не виждам проблем в административната работа, с която основно се занимава именно и.ф. Така че за това изобщо не става въпрос. Не бих казала, че има проблем във вършенето на такава административна работа.

Съдия Миглена Тянкова: А по-скоро в загубата на доверие от Ваша страна ли ?

Съдия Милена Дечева: Аз нямам какво повече да кажа. Аз каквото исках да кажа, го казах.

Съдия Тодор Хаджиев: Дечева, каква е твоята лична мотивация да се кандидатираш за председател на окръжния съд? Това твоето желание за кариерно израстване ли е или желанието наистина да работиш за добрата работа на съда, за добрата атмосфера между съдиите в окръжния съд?

Съдия Милена Дечева: Аз смятам, че през всички тези години макар да не съм била кандидат досега за адм. ръководител, моята лична мотивация е била свързана именно с работата на този съд, за изграденото доверие и отношенията, които сме успели да създадем през всички тези години. Тези отношения - служебни и извънслужебни аз смятам, че са от изключително важно значение за добрата работа на този съд. Смятам, че мога да работя в тази насока, ако бъда избрана за адм. ръководител на този съд. Затова и казах, че аз приемам различното мнение на колегите и не го намирам това, че нямам единодушна подкрепа за кандидатурата си. В крайна сметка, всеки има право да изкаже своето лично мнение. Аз съм си преживява своите огорчения, изживяла съм си определени тежки моменти, свързани с процедурите, направила съм си своите анализи и равносметка и ако не бях си я направила, може би нямаше да бъда и тук. Аз имам достатъчно кариерно израстване. Мога да си подам документите и във Върховния съд, имам достатъчно стаж и опит. Да, то е свързано и с кариерното ми израстване, но както казах и миналия път, това не е самоцел

– на всяка цена аз да бъда адм. ръководител. Да, ще се боря за тази длъжност, защото се боря за нея.

Съдия Даниела Николова: Кое Ви мотивира да участвате в трета поред процедура?

Съдия Милена Дечева: Точно това ме мотивира, че имам достатъчно професионален опит и притежавам всички необходими качества за адм. ръководител, които ще ми позволят да надградя това, което е постигнато до момента, което съм написала в концепцията си, че изобщо не е малко и се дължи както на екипната ни работа, така и на управленския екип до този момент, от който управленски екип аз съм част. И това не е самоизтъкване, не искам да го разбирате по този начин, защото вече се опасявам, че каквото и да кажа, се изкривява в пространството по някакъв начин. Просто това е моето усещане. Затова участвам в тази процедура, подкрепена от Вас.

Съдия Даниела Николова: Понеже зададох същия въпрос и към другия кандидат, задавам го и на Вас - Кое според Вас е най-важното качество за един административен ръководител и какво извеждате като приоритетно?

Съдия Милена Дечева: За мен много качества трябва да има адм. ръководител – и диалогичност, подход към всеки един, много неща са. Толкова много фактори са в отношенията – уважение, изслушване на чуждото мнение, отстояване на позиция. Затова и в концепцията си съм написала за съдийското самоуправление. За мен то е много важно в един съд. Не че ние не сме го прилагали. Напротив, тук винаги се е прилагало съдийското самоуправление и аз считам, че ние трябва да го развиваме още повече. Управленското решение си е на председателя и той ще си понесе отговорността от това решение, но няма нищо лошо в това един председател да изслуша колегите си, да чуе различното мнение и след това да вземе съответното решение. Аз смятам, че тук винаги се е залагало на това и за мен това е гравитното, и така трябва да продължим - да отстояваме позициите си. В крайна сметка, ние сме един колектив от съдии и съдебни служители, които трябва да отстояваме позициите си.

Съдия Анна Петкова: Понеже досега говорихме с предходния кандидат за усещане. Вие имате ли усещане за подкрепа в този колектив?

Съдия Милена Дечева: Ако нямах усещане за подкрепа, нямаше да бъда тук. Аз имам такова усещане от първата процедура.

Съдия Миглена Тянкова: Напрежение между служителите усещате ли, на какво се дължи и какво бихте направили, защото това е изключително важно за съда?

Съдия Милена Дечева: Да, усещам такова напрежение. Да, важно е, много е важно, затова трябва да се работи по този въпрос с разговори с всички служители, но не на части, а с всички заедно със

съдебния администратор, защото аз не виждам какъв е проблемът. Проблем, ако има, да бъде изказан и да бъде решен с разговори, както винаги сме правили ние съдиите.

Съдия Миглена Тянкова: Смятате ли, че можем да го решим още миналата година, без да допускаме задълбочаване на проблема?

Съдия Милена Дечева: Не, не смятам. Не и по начина, по който тръгнаха нещата, категорично.

Съдия Йонко Георгиев: Понеже сме на тема усещания, бих си позволил да разгранича работещата категория на две – такива, които отиват на работа с желание и такива, които отиват на работа без желание. Нека да си дадем сметка и да се убедим вътрешно да бъдем от тези, които отиват на работа с желание. И в този ред на мисли да не протече и по-нататъшния ход. Аз съм от тези, които винаги идва на работа с желание.

Съдия Милена Дечева: Ние идваме с желание на работа.

Съдия Миглена Тянкова: Колеги, има ли други въпроси? Да поканим Иван Маринов щом няма повече въпроси?

Съдия Иван Маринов бе поканен в съдебната зала.

Съдия Миглена Тянкова: Пристъпваме към обсъжданията. Всеки има думата.

Съдия Пламен Георгиев: Не бях структурирал нито въпрос, нито изказване, но ще взема отношение по това, което съдия Дечева заяви по повод станалия лайтмотив на това събрание – въпросът с напрежението и усещането на кандидатите, на членовете на ОбС, пък и на председателите на районни съдилища. Аз изцяло споделям това, което съдия Дечева каза, че може би конкретният повод за напрежение е продължилата процедура за избор на „административен ръководител – председател“ на ОС – Хасково с няколко успешни или неуспешни, зависи от гледната точка, избора. Казвам го, защото ако това е поводът за напрежение, то ОС – Хасково е поставен в изключително благоприятна ситуация. Какво имам предвид? Това означава, че нямате проблем с натовареност, нямате проблем със срочност на изписване на делата, нямате проблем с други междуличностни отношения макар и на ОбС да чух определени нюанси, които предпочитам да не коментирам и това остава единственият въпрос, който да вълнува съдиите, така че от някакво естество да доведе до напрежение. Казвам го извън скоби - винаги в РС - Хасково сме завиждали на това, че по-възрастни хора от нас умеят да се веселят по-добре. Казвам го с добро чувство. Според мен, въпросът с напрежението трябва да бъде коментиран от мен по друг повод, тъй като вие споменахте моето име за това, че сме обсъждали определени въпроси, свързани с напрежението. Казвам го направо – да, смятам, че такива въпроси от председателя на РС - Хасково и на който и да е районен съд, трябва да бъдат обсъждани с прекия им ръководител, а това е

административният ръководител на ОС – Хасково. Обсъждал съм нееднократно с Вас, ще го правя и с всеки следващ, когато на долно ниво има напрежение. Тук е и съдия Николова. Тя знае, че през годините напрежение в РС - Хасково по един основен въпрос, свързан с натовареността, е възниквал нееднократно и никога не бих си позволил да оставя без нужната комуникация и запознаване с подобен проблем прекия ми ръководител. Още една препратка към конкретен въпрос и то беше свързан с преценката ми колегата Иван Маринов скоро след преместването му в РС - Хасково да бъде посочен от мен, предложен и обсъден като председател на Наказателно отделение. Бързам да поясня. Административните функции в РС - Хасково са две – „административен ръководител - председател“ - „зам.-административен ръководител“. И двете са заети, съответно от мен и от съдия Христина Жисова. Тук става въпрос за възлагане на административни функции на съдия. Малко по-късно ще кажа кое наложи това, но го споменавам, защото си помислих, че моментът, в който го правя, може да създаде напрежение, с оглед факта, че колегата Маринов е кандидат междувременно в друга процедура, която донякъде би изключила двете му качества. И понеже споменах за проблеми в РС – Хасково те са свързани с натовареността - до такава степен бяха ескалирали, че дори седмица, дори месец някой да нормализира състоянието на кадровия дефицит, да благоприятства така, че да си вършим работата по-спокойно. Ще вметна и административните задължения, за мен би било добре дошло, и не друг, а колегата Христина Жисова с най-голямо удовлетворение прие тази ми идея, за да бъде облекчена от това да изпълнява несвойствени задължения като например, „Бюро съдимост“, доколкото е съдия, разглеждащ граждански дела. Други опасения аз с напрежение нямам и ще кажа защо. Защото познавам и двамата кандидати. Това всъщност е по същество на изказването ми, защото смятам, че доста излишни отклонения се наложиха, с оглед контекста, в който тръгна дебата – задаването на въпроси след изслушването на двамата кандидати. Познавам двамата кандидати от 2007 г., даже най-напред съдия Дечева, защото при започването ми през тази година като младши съдия, тя бе наставник на младшите съдии. Казах го и в предходната процедура - аз от всички съдии в ОС – Хасково съм се учил, защото такъв е замисълът на института на младши съдиите и съм научил много, надявам се и добре да го прилагам. Съдия Дечева обаче като наставник винаги е подхождала с нужното разбиране към нашите проблеми, проявявала е изключителна методичност. Отварям една скоба – професионални качества не бих си позволил да коментирам, защото нанстина не ми подхожда, но Вие сте го направили с излъчването ѝ като кандидат, подкрепен от ОбС. Няма да избягам и от темата за това избираем или неизбираем е даден кандидат. При цялото ми уважение към Вас като

членове на ОбС на ОС – Хасково ще кажа, че не Ви е дадено Вие да избирате. Това го прави Съдийската колегия, към момента изпълняваща функциите на ВСС, а това, което трябва ние да направим, е да кажем дали кандидатите отговарят на изискванията на закона. Аз убедено смятам, че и двамата кандидати в най-висока степен покриват изискванията за заемане на длъжността. Освен за колежата Дечева, ще кажа и за колежата Иван Маринов, когото също познавам и по времето, в което е бил административен ръководител на РС-Димитровград, а аз административен ръководител на РС - Хасково, сме имали сътрудничество в смисъл на съдействие по определени въпроси, които вълнуват съдилищата, поставяли сме ги на обсъждане и сме си подпомагали дейността така, че да си спестим разнобой, което няма как да скрием. Знаете, че съдебните служители, а и съдиите си комуникираме в съдебния район. Би довело до различно усещане, ако даден административен въпрос бъде решаван по различен начин, това важи за целия съдебен район. След преместването на колежата Маринов в РС – Хасково на редова длъжност и полезни му качества, които също го правят подходящ за заемане на длъжността, за която кандидатства, а именно – откритост, диалогичност. Съдя за това по отношението му както към организацията на работа, проявената инициативност за това тя да бъде подобрявана, поемането на допълнителни задължения, така и спрямо служителите. Аз по този начин ще защита и своята преценка, че трябваше да му бъдат възложени административни функции, защото неговият опит трябваше да бъде използван. С такъв между другото разполагат и двамата кандидати. Това смятам, че няма да остане незабелязано и от Съдийска колегия. Всяко изказване в повече от моя страна би било излишно и ще огранича следващото си изречение с това да пожелаая успех на двамата кандидати. Имало е редица неуспешни процедури пред ВСС и в крайна сметка впоследствие са били успешни. Надявам се този път това да бъде така и за ОС – Хасково. Благодаря!

Съдия Минка Китова: И аз искам да взема думата. Заявявам пред Вас, че изразявам становището на съдиите от РС – Харманли, които в момента сме на работа - съдия Гогова и съдия Коларов, като становището ми е, че и двамата кандидати за поста и участници в процедурата за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на ОС - Хасково са професионалисти и за това няма спор. И двамата кандидати имат, според нас, достатъчно опит в административната работа, съдия Дечева като зам. председател на адм. ръководител на ОС – Хасково и съдия Иван Маринов като председател на РС - Димитровград два мандата. Според нас и двамата кандидати са напълно достойни да заемат позицията, за която кандидатстват, а именно: „административен ръководител - председател“ на ОС - Хасково. Като председател на РС -

Харманли, а и колегите ми, председатели на районните съдилища в съдебния район, винаги сме имали подкрепата по отношение на административната работа, по отношение на изпълнението на всички задължения, свързани с работата ни като административни ръководители от досегашния председател на ОС – Хасково, в момента и.ф. адм. ръководител - председател на ОС – Хасково – съдия Тянкова. Силно се надявам да имаме тази подкрепа, за нас не е маловажно да имаме тази подкрепа и от новия избран адм. ръководител - председател на ОС - Хасково. Преди няколко седмици отчетохме цялостната дейност, постиженията, които имат както ОС - Хасково, така и районните съдилища при обсъждането и приемането на годишния доклад на ОС - Хасково за 2023 г., като от изложената информация и статистика се установи, че от районните съдилища в съдебния район на ОС - Хасково РС - Харманли е с най-висока натовареност и то действителна натовареност. Тогава изразих становището си и благодарността си на всички Вас, че в един труден момент, в който бяхме останали на работа двамата с колегата Коларов, получихме адекватна помощ от страна на ОС - Хасково, от съдиите в ОС - Хасково и от колегите от районните съдилища. Но искам да кажа пред Вас, че от ОбС на ОС – Хасково, когато се обсъждаше въпросът във връзка с моето искане за командироване на съдии от съдебния район за разглеждането на делата на съдия Мария Георгиева, която дълго време беше в отпуск за временна нетрудоспособност, както и сега ползва отпуск за бременност и раждане, трудно ми е да го кажа, но в себе си имам едно огорчение от отношението на някои от колегите във връзка с натовареността на РС - Харманли. Повярвайте ми, 74 дела действителна натовареност на човек са твърде много. И ще приключа с това – Пожелавам успех, достойно представяне на двамата кандидати. Ние, съдиите от РС - Харманли считаме, че са достойни за заемане на поста, за който кандидатстват, а именно „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково. Това е, което имам да кажа.

Съдия Огнян Гълъбов: Уважаеми окръжни съдии, в качеството си на адм. ръководител на РС - Димитровград и в лично качества заявявам, че поддържам изцяло становището си, изразено в проведеното на 14.12.2023 г. ОбС на окръжния съд, а именно, че подкрепям кандидатурата на съдия Милена Дечева за „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково. Мотивите ми за това са следните: Познавам съдия Дечева от 2000 г., когато започнах работа като младши прокурор в РП – Димитровград. В тази връзка, първото ми дело в съда, по което се явих като прокурор, беше именно при нея на един 15-ти януари. Макар че работихме съвместно сравнително кратко време, тъй като малко по-късно същата година тя беше повишена за съдия в ОС – Хасково, съдия Дечева ми направи силно впечатление като честен, справедлив и независим съдия.

а от друга страна като много добре възпитан и земен човек, народен. Категоричен съм, че в РС – Димитровград тя се ползваше с изключителен авторитет и уважение както сред магистратите – съдии и прокурори, така и сред съдебните служители и адвокати. След повишаването ѝ в ОС - Хасково всички нейни колеги, в това число прокурори и адвокати, искрено съжалявахме, че повече няма да можем да работим с нея. Дори впоследствие, когато предстоеше избор на адм. ръководител на РС – Димитровград, много хора между нас предлагаха да се свържем със съдия Дечева да я помолим да се върне за адм. ръководител на РС – Димитровград. Разбира се, това не се случи тогава, не стана. По същия начин като човек, който постоянно живее и работи в друг град през последните 25 години, мога да заявя, че съдия Дечева и нейното семейство се ползват с уважение и авторитет сред обществеността в града. Познавам макар и бегло съпруга на съдия Дечева, както и нейния син, с когото навремето сме тренирали тенис в спортната зала. Смея да твърдя, че тези хора са изключително възпитани и културни, ползват се с уважението на всички хора около тях. Никога тя или членове на семейството ѝ не са парадирани пред хората от града с възможности, власт и положение, като с всеки човек винаги са се държали като с равни, с необходимото уважение и внимание. На първо място, подкрепям съдия Дечева за адм. ръководител на ОС - Хасково, защото тя е един честен, справедлив, уважаван човек и независим съдия. И може би именно заради това, че тя е независима и не се поддава на външни влияния, е неудобна за някои хора. Това нейно поведение не се е променило през годините въпреки положението, позициите и възможностите, които е имала. На второ място, подкрепям съдия Дечева, защото тя е един отличен професионалист и съдия, ползващ се с уважението не само на съдиите и на съдебните служители, но и на прокурорите и служителите от останалите органи на реда. Следва да се отчете, че съдия Дечева в атестацията си има максималния брой точки - 100, които са ѝ дадени от комисия, която е извън окръжния съд. Тоест, хора от по-високо ниво са я оценили с максималния брой точки. По същия начин следва да се отчетат и перфектните препоръки, които са дали комисиите, които дават становища за кандидата за адм. ръководител. Съдия Дечева има много голям опит. Работи повече от 24 години само в ОС – Хасково, като през половината от това време е зам.-председател на съда. В тази връзка, следва да се има предвид, че през този период тя е придобила напълно ясна представа за работата и управлението на тази съдебна институция, за възможностите и способностите на хората, които работят в нея. През всичките тези години, в една част, от които и аз съм работил като съдия, разглеждащ граждански дела, смея да твърдя, че Гражданското отделение на ОС – Хасково, което ръководи съдия Дечева, работи качествено и успешно. Няма различия в практиката на отделните

състави в това отделение, което пък е в изключителна помощ на съдиите от районните съдилища, голяма част от решенията на които можеше да бъдат предвидени предварително. Тази постоянна практика на въззивните състави беше в помощ на районните съдилища, които можеха да постановяват едни предвидими актове. През целия този период по отношение на съдия Дечева не съм чул и едва ли някой е чул да ѝ бъдат отправяни упреци и забележки във връзка с работата ѝ като съдия и ръководител на Гражданско отделение в съда. Тя се ползва с авторитет и уважение сред съдиите в районните съдилища, като не е отказвала никога да разговаря с тях, да ги напътства и да им помага в работата. На следващо място, подкрепям съдия Дечева за адм. ръководител на ОС - Хасково, защото през годините тя остана един честен и етичен магистрат, пример за всички останали, работещи в съдебната система. На всички ни е известно, че при участието си в настоящия конкурс, както и при предходните два, приключили без избор, конкурса, съдия Дечева нито веднъж не си позволи да отправя каквито и да е нападки към своите опоненти, не си позволи в кампанията си да използва нападки към когото и да е в платени жълти сайтове за джипове, за къщи за гости или състезателни мотори. Смяя да твърдя, че не е могла да позволява на своя глава еднолично да провежда анонимни анкети сред съдебните служители относно качествата и способностите на своите колеги съдии, резултатите от които да разпространява публично, но не и да представя за проверка от колегите си. Съдия Дечева не би паднала толкова ниско, за да прави подобни неща поради своя морал и висока етика. Категоричен съм, че ако някой от съдиите от ОС – Хасково по една или друга причина изпадне в затруднение и не успее да се справи с работата си в срок, тя ще е първата, която ще му помогне и ще го подкрепи, като по никакъв начин не би се възползвала от позицията си на адм. ръководител, за да намали в този момент своето натоварване примерно, на 50 %. Считаю, че доколкото съдия Дечева работи в ОС – Хасково вече повече от 24 години, тя отлично познава сградата, в която се помещава съдът, както и нуждата от ремонт на същата. Съдия Дечева като един деен и организиран човек е в състояние да се справи със стопанисването на тази сграда, както и с организацията на евентуалния ремонт. На последно място, подкрепям съдия Дечева, защото считам, че тя се подкрепя не само от съдиите, но и от съдебните служители в съда, а също така и от съдиите от районните съдилища в хасковска област. Убеден съм, че тя няма да предаде своите колеги по никакъв начин, няма да разбие психоклимата в съда, нито ще дели съдиите и съдебните служители, с които работи на свои лоялни към нея и чужди, като по никакъв начин няма да толерира формирането на подобни групи, групички в съда. В заключение искам да споделя и своето мнение за съдия Дечева, което формирах и по време на предходното ОбС на съдиите от 14.12.2023

г. По време на същото изслушах внимателно становището на всеки един от присъстващите съдии от ОС – Хасково. Силно впечатление ми направиха изказванията на съдиите, подкрепиха съдия Дечева за председател на ОС – Хасково. През годините, през които познавам голяма част от тези съдии, не съм имал възможност да общувам с тях извън общата ни работа. По време на това ОбС аз ги видях в една различна светлина от тази, в която ги познавам до момента. Същите направиха изказвания, които бяха чисто човешки, честни и искрени. Докато съчинявах това, което бях решил да кажа днес, ми мина еретичната мисъл какво щях да направя, ако аз бях срещу нея кандидат за председател на ОС – Хасково след това ОбС. Моят отговор е, че след като изслушах всички нейни колеги за подкрепата, която й дадоха, щях да стана, да я поздравя и да й пожелая успех, като призова ВСС да я избере и моето участие в такъв един евентуален конкурс щеше да приключи в този момент.

Съдия Тодор Хаджиев: Аз ще взема първи думата от окръжните съдии. Ще кажа, че съм удовлетворен от кандидатурата на съдия Дечева за председател на окръжния съд. Казвам удовлетворен, защото на окръжния съд му трябва човек, който познава работата на съда, който може да обедини, да сплоти екипа около себе си и който уважава и отстоява съдийското самоуправление. Не забравяйте, че откакто съдия Дечева е съдия в окръжния съд, тя винаги е доказвала, че може да гради отношения между колегите, основани на уважение и честност. Тя винаги е изисквала, но е и уважавала съдебните служители. През това време тя е доказала, че отстоява своето мнение и същевременно може да прави компромиси в името на работата. Затова и подкрепям съдия Дечева за председател на ОС - Хасково.

Искам да кажа нещо друго по отношение на другия кандидат – съдия Иван Маринов. По принцип не одобрявам съдии, председатели на съдилища, които след като им изтече мандатът, веднага се кандидатира за председатели на други съдилища. Разбирам, че в мотивацията на всеки един такъв съдия стои желанието за кариерно израстване, но това не трябва да бъде преобладаващо, тъй като по този начин се разколебава доверието и авторитета в самия съдия. Съдия Иван Маринов, след като му изтече мандатът, спринтира веднага като председател на Административен съд – Хасково, което за мен сочи, че желанието му за кариерно израстване е много по-силно от желанието му да работи за нормалното функциониране на окръжния съд. От друга страна, по отношение на всеки един адм. ръководител не трябва да има никакво съмнение за способността му да обединява, да сплотява около себе си и да бъде честен и справедлив към своите колеги. В тази връзка, искам да се позова на неговите необективни и безпринципни мнения към съдия Огнян Гълъбов по време на събранието на РС – Димитровград, на което е обсъждана кандидатурата

на съдия Гълъбов за адм. ръководител, които за радост бяха игнорирани от членовете на ВСС и който беше избран с единодушие. Считам, че това разколебава в изключителна степен приоритетно доверието към съдия Маринов относно способността му да гради колегиални и честни отношения със своите колеги и че в крайна сметка това ще му попречи да спечели тези доверие и авторитет, които са необходими за един адм. ръководител, за да може всички съдии да се чувстват спокойни и да идват с удоволствие на работа. Затова аз подкрепям съдия Дечева в нейната кандидатура за председател на ОС - Хасково.

Съдия Красимир Димитров: С колегата Хаджиев не сме се виждали от доста време, но всичко това, което аз мислех да споделя, той го изрече преди малко. Не знам дали защото от много години сме заедно или защото и работим заедно, но всичко това, което той отбеляза по отношение на кандидата Иван Маринов, е факт, съществува в протокола за конкурса за назначаване на председател от ОбС и конкурса за назначаване на председател на РС – Димитровград, където се съдържат нелицеприятни твърдения, използвам най-мекия израз. Нищо такова в продължение на 24 години вече аз не съм видял от съдия Дечева, с която горе-долу започнахме заедно работа в окръжния съд през 2001 г. Ние с колегата Хаджиев като младши съдии, а тя като повишена на друго ниво в орган на съдебната власт. И тогава, и сега след 24 години подкрепата, отношението, възможността да я потърся за професионален или личен въпрос съществува. Не така са нещата с колегата Маринов. Също като съдия Хаджиев смятам, че номенклатурното израстване от съд на съд, карьерното развигие чрез назначение, а не чрез конкурс, следва да бъде преустановено в органите на съдената власт, каквато вече обществена нагласа е налице. Факт е законопроектът за изменение на ЗСВ. В резюме категорично заявявам своята подкрепа за съдия Дечева така, защото този път да бъде чул и моят глас от членовете на Съдебната колегия и се проведе най-накрая този избор. Тогава всички усещания за напрежения ще приключат и в крайна сметка това, че обществото се вълнува толкова много от избора на този председател, ще бъде установено и изяснено и в крайна сметка прекратено по един категоричен начин. Благодаря за вниманието!

Съдия Георги Гочев: Ясни са нещата. Така или иначе всички сме от дълго време в този колектив и становището ми още от началото на тази процедура е, че кандидатът, който трябва да е председател, трябва да е от състава на ОС - Хасково. Всъщност това не е само един кандидат. Това е един човек и професионалист, който се е доказал и като човек, и като професионалист. Всички сме работили с нея, гледали сме граждански, търговски и наказателни дела. Преодолявали сме не един път инфарктни за съда моменти в рамките на тези повече от 20 години. Всъщност, пред

всички нас Дечева се е доказала като професионалист и човек. Няма логика и не е необходима външна намеса, за да се доразвиваме. Окръжен съд няма нужда от чип или турбо, за да може да си изпълнява задълженията, което да е довнесено от вън. Аз няма да коментирам външната кандидатура. Моето становище е, че трябва да е на човек отвътре.

По въпроса на колегите - то не бяха усещания, то не бяха възжелания. Напрежението е схващане на самия човек в неговата несигурност. Да, аз конкретно имам виждания какви са напреженията, но тъй като това не е лексикон, аз няма да ги посочвам. Въпрос на личен избор е да се промени рязко поведението от есента на 2022 г. и аз не знам за какво на колеги, които аз мислех, че са по-зрели. Каква услуга, какво се извършва, аз не знам. Факт е поведението - драстична промяна, в която лично аз видях поводът за напрежението. Категоричната ми подкрепа е за съдия Дечева. Повтарям отново - изработено доверие и като професионалист, и като човек, доказвано всеки ден, на никого не е отказала помощ, на никого не е отказала помощ и извън съда, така че и в морален и в професионален аспект няма такъв човек. Това е моето виждане.

И другото, най-вероятно ще има статия, няма как, защото това е практика. Това е трети избор вече и ще има статия в „Афери“, в „Намери“ и в други такива. Очевидно е, че тази кандидатура бърка така здраво в очите на определени кръгове от Хасково. Нека не изпадаме за това коя партия, от къде, какво – това са фантастики, фантастичен анализ. Самият факт, че това се случва в издания с неясен собственик и по-скоро отиват в „тъмната“ страна на журналистиката, говори съвсем ясно, че тази кандидатура е правилната, вярната. И миналия път прогнозирах, че може би с голяма вероятност избор няма да има. Ние две години си играем, това е обидно, така че аз апелирам към членовете на органа да се стегнат да изберат титуляр, защото сега ще излезнат статии за самолети, за джипове и не знам си какво, но това няма отношение към избора на председател на окръжния съд, подкрепен от състава на окръжния съд. Колегите, които са си променили вижданията, това си е техен избор. Аз съм показал моето отношение, това какво те са разбрали, си е тяхна работа, но тук вече навлизаме другаде, така че съдия Дечева е моят кандидат.

Съдия Анна Петкова: Аз ще кажа две думи. Ще бъдат две, тъй като мисля, че подробно се мотивирах на ОбС при издигане на кандидата и едва ли мога да допълня още нещо в подкрепа на заявлението, което отново ще повтора – съдия Дечева е и моят кандидат. Новото, което се случи днес, вече се дължи на анализа, който всеки от нас като съдия си прави на фактите. Редно беше и аз си обещах, че ще си направя един обективен анализ на това, което ми предлага другият кандидат. За съжаление обаче днес аз не чух, поне не усетих една конкретика в

изявленията и най-обезсърчаващото за мен е, че не чух и не усетих лична мотивация във външния кандидат, която да е свързана с нас, с колегите от ОС – Хасково, с ОС – Хасково и със съдебната система като цяло. Не видях това движение напред, което ежедневно усещаме у съдия Дечева. Чух у външния кандидат мотивацията: „Видях възможност за себе си, тъй като другият кандидат е неизбираем, затова аз видях възможност за себе си.“. Аз такъв конюнктурен подход никога не съм одобрявала и няма как да приема за себе си и не смятам, че като цяло е възможно да се издигат напред колеги в съдебната система на база избираемост или неизбираемост. Избирането на административните ръководители трябва да бъде само на принципа на техните качества, а не колко гласа ще получат. Да, крайна съм, максималист съм, идеалист съм до голяма степен, но Ви е познавате от 25 години - такава съм и няма да се променя. Моят кандидат е съдия Милена Дечева.

Съдия Филип Филипов: Освен и аз да кажа нещо. Моето становище е, че и двамата кандидати отговарят на необходимите изисквания, които законът влага в себе си за заемане на длъжността, за която кандидатстват. Аз съм работил и с двамата. Това го казах още първия път при изслушването на първите кандидати за заемане на въпросната длъжност. Считам, че всеки един от тях е професионалист, това е безспорно, притежават необходимите качества. Единственото, което ми направи впечатление днес и у двамата кандидати, е по отношение на соченото от тях, че е налице напрежение в ОС – Хасково. Специално аз напрежение в ОС – Хасково и конкретно сред съдийския състав не съм видял, за разлика от други. Това, че на проведеното ОбС, на което бе издигната кандидатурата на колежата Дечева от ОбС и на което аз съм гласувал против, като съм си казал тогава своите съображения, не означава, че от там нататък съм имал нещо против някой от съдийския състав и не съм усетил такова отношение към мен. Напротив! По отношение на това дали е налице напрежение в състава на съдебните служители – такова нещо пак не мога да кажа дали съществува, защото конкретно не ми е ставало достояние. Мога да пожелая успех и на двамата кандидати. В крайна сметка, както каза колежата Пламен Георгиев – не ние решаваме, решава съответният орган. Действително се проведеха няколко неуспешни избора. Да се надяваме, че този ще е успешен. Благодаря!

Съдия Йонко Георгиев: Всеизвестно е, че времето не можем да го върнем назад, но имам усещането, че поредното ОбС го върнахме в начална фаза с тази разлика, че имаме двама кандидати и трябва или не трябва, кой както усеща, да застане зад двамата или зад единия. Аз убедено заставам зад кандидатурата на съдия Милена Дечева и с една дума мога да я определя – обединяваща. Пожелавам успех!

Съдия Деляна Пейкова: Аз преди да кажа кого от двамата кандидати и защо подкрепям, ще започна с нещо друго, на което искам да обърна внимание този път. В рамките на две години ние вече сме за трети път в процедура за избор на „административен ръководител - председател“ на ОС - Хасково. Лично аз, макар че съм в известна доза скептик, искрено се надявам, че този път процедурата ще приключи с избран „административен ръководител - председател“ на ОС – Хасково. Искрено се надявам този път ВСС да упражни правомощията си и да избере адм. ръководител на този съд, като по този начин ще спрат всякакви спекулации относно тези процедури. При предходното изслушване на 30.05.2023 г. членът на ВСС Олга Керелска зададе въпрос на съдия Дечева, свързан с отразеното в местна медия, а именно – „Счита ли, че въпросът за избор на административен ръководител е предрешен?“ Моето лично мнение е, че всъщност въпросът, който витае в общественото пространство, не е дали този избор е предрешен по отношение на конкретна личност, а дали изобщо ще бъде проведен избор, който въпрос за съжаление се подхранва в рамките на тези две години с не избор на адм. ръководител на този съд. При първата обявена процедура имаше двама абсолютно равностойни и достойни кандидати – съдия Димитров и съдия Дечева, въпреки което до избор не се достигна. При втората процедура кандидат за адм. ръководител беше само съдия Дечева, която беше подкрепена от всички нас. Отново не се стигна до избор. И при двете процедури, поне за мен, не стана ясно защо бяха отхвърлени тези кандидати. Считаю, че с едно положително решение на ВСС при тази процедура всички тези съмнения за решеност, за саботиране на избора, за интереси в тази насока ще приключат и работата на съда ще влезе в едно нормално русло, защото колкото и да говорим, всичко това дава някакво отражение в нашето ежедневие. Тук днес се сподели за напрежение, повдигнаха се къде по-остро, къде по-малко остро тези въпроси за напрежение, но моето лично мнение е, че въпреки всичко, и аз много се радвам, и това е моето усещане – днес всички говорим за усещане, че въпреки това ние запазихме добрия тон и добрите отношения помежду си и качеството на правораздавателната ни работа не се е влошило. Неприятно е, че ще засегна още една тема, но това е темата за тези статии, тоест, публикации, които излизат. Досега се въздържах от коментар по отношение на тези публикации, които излизат в една местна медия, но този път искам категорично и ясно да заявя на това ОбС моята позиция, а тя е, че считам тези статии за абсолютно необективни и тенденциозни. Бих използвала още едно определение, но като съдия съм наясно, че ако го кажа, трябва и да го докажа и затова ще се въздържа. Тези статии се публикуват ден-два преди насроченото ОбС за изслушването на кандидатите или преди заседанието на ВСС. В тях се правят, по мое мнение, внушения без обективно да се търси истината, да не

кажа, че тя изобщо не се търси. Фокусът на изслушването при последното заседание на ВСС беше изместен от качествата и работата на кандидата. Без да влизам в ролята на защитник на съдия Дечева искам да кажа, че откакто я познавам, тя има по-висок стандарт на живот, но това никога не се е отразило на работата ѝ и на отношенията ѝ с нас и никога не е представлявало медиен интерес до момента, в който тя се кандидатира за адм. ръководител на ОС – Хасково. Така е и с последната публикация, за която беше използвано откриването на 20.03.2024 г. на магазин в гр. Хасково, собственост на фирмата на съпруга на съдия Дечева. Защо смятам, че е необективна и тенденциозна? Ами, защото отново излиза два-три дни преди насроченото за днес ОбС, защото прави внушение, че едва ли не всички съдии, в частност съдиите от Гражданско отделение, сме били задължени да присъстваме на това откриване и защото не отразява вярно информацията. Цитирам дословно част от тази статия: „...Набиваше се на око, че повечето наказателни съдии не бяха забелязани на грандиозното събитие. Гражданските правораздаватели обаче бяха в първите редици и още от самото начало, чакайки откриването.“ Доколкото знам на мероприятиято бяхме всички без един съдия от Наказателно отделение и без двама съдии от Гражданско отделение. Нарочно използвам това деление, което е в статията и ми е интересно защо авторът прави това разделение на граждански и наказателни съдии. Моето обяснение е, че е отново за да се внушава някаква задължителност на участието ни, тъй като кандидатът за адм. ръководител е съдия от Гражданско отделение. Считам, че за всички тези години работа в този съд всеки един от нас, в частност самата аз, сме доказали, че не бихме се поддали на натиск и на влияние. Лично аз съм присъствала и държа да го отбележа и категорично да го заявява не в качеството си на съдия и не защото някой ми е наредил. Присъствах в качеството си на гражданин на този град и защото с колегата Дечева освен чисто колегалните отношения, в годините изградихме и приятелски отношения, споделяме лични проблеми, радости, събития от живота на нашите семейства и то не само с нея, защото ние сме живи хора и имаме своите семейства, близки и приятели. Лично аз съм присъствала на откриването на други магазини на мои приятели в този град, но това не е представлявало медиен интерес и не е било отразявано. Няма смисъл да задавам въпроса - защо. Да, наясно съм, че работата ни прави малко самотни, както се казва в публикацията, че трябва да се съобразяваме с връзките си, с оглед длъжността, която заемаме и че по отношение на нас има по-високи очаквания от обществото. Но смятам за недопустимо, необективното и тенденциозно отношение от страна на една конкретна медия и че това трябва да бъде водещото и определящо ежедневието в отношенията по между ни. Обективната журналистика, по мое мнение, не прави внушения и интриги, а отразява честно и обективно събитията. И

двата кандидати за ръководител на ОС – Хасково са засегнали въпросите за медийната стратегия и връзките с медиите. В тази връзка, искам да отбележа, че усилията на този, който бъде избран, следва да бъдат насочени не само към пълното и правдиво отразяване на работата на съда, но и да вземат мерки, да се реагира в такива случаи и да не се насърчават и толерират подобни изяви, защото, според мен, това е важно за работата на съда и формирането на по-голямо доверие в тази институция.

Сега по отношение и на двамата кандидати – заявих го предходния път, ще го заявява и сега. Ще подкрепя изцяло съдия Дечева, която беше издигната за кандидат от ОбС на съдиите от ОС – Хасково и подкрепена от 10 от всички 13 съдии, присъствали на събранията - един съдия тогава отсъстваше, а съдия Дечева не гласува. Няма да коментирам качествата и потенциала на съдия Маринов да бъде ръководител на ОС – Хасково, защото впечатленията ми от работата му като адм. ръководител са бегли, но по-същественото е това, че отрицателният ми вот по отношение на него е принципен и не е свързан с неговата личност и с неговите качества. Не смятам, че е налице изключението, което визираща ЗСВ, поради което външен за съответния съд кандидат да бъде предпочетен и избран за адм. ръководител пред кандидат от съответния съд, издигнат от ОбС на съдиите и подкрепен от работещите в този съд. И защото принципно смятам, че по този начин се заобикаля законът и правилата за кариерно израстване и конкурсното начало. За първи път от повече от 15 години кандидат за ръководител на ОС – Хасково е съдия от този съд, който е подкрепен от съдиите и служителите, който познава от вътре работата на съда, положителните практики и проблемите и който смятам, че е подготвен и достоен да заема длъжността „административен ръководител – председател“ на ОС – Хасково. Както казах и при предходното изслушване, работим със съдия Дечева от 2001 г., когато тя дойде в ОС – Хасково, а това са вече почти 23 години. Дълго време работихме с нея в един въззивен състав, на който аз бях председател. Комуникацията ни винаги е била нормална, винаги е имало чуваемост. В нито един момент по-доброто материално състояние на съдия Дечева не е било демонстрирано от нея и което е по-важно, не е дало отражение на отношенията ни и на работата ни в този съд като съдии. Имало е моменти, в които не сме споделяли едно и също мнение, реагирали сме по-емоционално на дадени проблеми, но съдия Дечева е човек, който, казах го преди, ще го каже и сега - може да отвори вратата ти и да каже: „Съжалявам, не бях права!“ И това е еднакво относимо както за периода, когато беше редови съдия, така и за периода, когато беше част от управленческия екип като зам. председател на съда и еднакво относимо е, според мен, както в отношенията ѝ със съдиите, така и в отношенията ѝ със служителите. А тези качества - да проявяваш разбиране, да можеш да

чуваш другите и да признаваш, когато си сгрешил, за мен са изключително важни качества за един ръководител. Наясно съм, че понякога ръководителят трябва да взема и непопулярни мерки, но когато неговите решения почиват на принципна и добре обмислена основа, а не са резултат на стихийност и конюнктура, то макар и непопулярни, те се приемат. Още едно важно качество в неин плюс, според мен е, че не надава „ухо“ на интриги, пресича ги в зародиш и ако е възникнало някакво недоразумение, го разрешава открито, с участието на всички засегнати лица. По този начин се създава една спокойна атмосфера за работа. Много важно лично за мен е и това, че е изградено доверие помежду ни и че в годините съдия Дечева не ми е дала никакъв повод, за да изпитвам някакво съмнение относно нейната обективност и безпристрастност в ежедневната ни работа. Съдия Дечева е запозната от вътре с работата на ОС – Хасково и като редови съдия, и като част от управленския екип през последните години. Смятам, че през този период от време е натрупала достатъчно управленски опит, който ще приложи и ще доразвива, ако бъде избрана за „административен ръководител – председател“ на този съд, а тази приемственост е най-добрата и най-добре гарантира прехода, продължаването на добрите практики, създадени до момента, запазването на микроклимата в съда и добрата организация и работа. Още веднъж заявявам, че подкрепям изцяло съдия Дечева и искрено се надявам този път ВВС да упражни правомощията си и тази поредна процедура да приключи успешно. Този път си написах изказването, защото иначе съм емоционална.

Съдия Даниела Николова: Аз ще бъда много кратка. Също смятам, че и двамата кандидати, които участват в процедурата, притежават необходимите качества за заемане на длъжността. Не е тайна, че съм един от съдиите, които гласуваха против издигане на обща кандидатура и в днешното ОбС гласувах против подкрепа, на който и да е от кандидатите, защото при две провалили се процедури и трета поредна процедура, смятам, че както е разписано в самия ЗСВ, решаващият глас и решаващото гласуване ще е на Съдийска колегия към ВСС. Искам обаче да поздравя колегата Маринов за това, че въпреки зададените му неудобни и на моменти изключително провокативни въпроси, успя да запази самообладание, което показва колко е балансиран и уравновесен, като на въпроса за т. нар. „напрежение“ – поне моето впечатление е, че получихме един и същ отговор и от двамата кандидати за проблема, в който се крие същото. Няма да коментирам различните реакции на колегите. Пожелавам успех и на двамата!

Съдия Анна Петкова: Ако може само бегло допълнение към казаното от колегата Пейкова, тъй като докато тя говореше, то ми изникна в съзнанието. Не само никога не сме усетили каквато и да била проява на гордост от по-високия стандарт на живот на съдия Дечева, но и никога

през всичките години на работа в един или в различни състави, при толкова разгледани дела, ние не сме усетили и намек за зависимости, за които се прави внушение в онези жълти медии. Ние сме искрено възмутени от това, което се прави с цел да се срина авторитетът на съдия Дечева и то точно в момента, когато предстоят изборите отново и отново. Аз съм огорчена от факта, че при избора от органа, който ще формира волеизявлението за избор на адм. ръководител, все пак те образно казано наддават ухо на тези сплетни, грозни сплетни. При всяка процедура имаше такива внушения, с които те за съжаление се занимаваха.

Съдия Жулиета Серафимова: Колеги, лично аз искам да кажа следното: Медийни публикации сигурно ще има, но нас това не ни интересува. Ние знаем какво може Дечева и какъв ръководител ще бъде, затова единственото, което можем да кажем от тук и да направим, е да призовем ВСС да вземе правилното решение и се съобрази с мнозинството, които подкрепяме съдия Дечева. Пожелавам успех на съдия Дечева, защото след три процедури и три явявания пред ВСС, има нужда от нашата морална подкрепа, защото тя е един достоен професионалист, завършила е Софийския университет с отличие - има 3 шестици на държавния изпит, което е много важно. Имала е възможност да остане в гр. София, имала е възможност и имаше предложение да оглави друг съд, но тя именно за да може да работи в ОС – Хасково, където е започнала кариерата си като младши съдия, се отказа от всички тези предложения и за пореден път се нагърбва с тежката задача да защити отново концепцията си пред ВСС. Затова призовавам ВСС и членовете му да проявят разум и да се съобразят със съдийското самоуправление, тоест с решението, което повечето от нас взехме на 14.12.2023 г. и което съм убедена и се надявам, че ще вземем и днес. Тоест, че по-голямата част от нас ще застанат зад кандидатурата на колегата Дечева. Пожелавам ѝ успех. Пожелавам успех на всички нас, защото от успеха на Дечева, зависи и нашия успех за в бъдеще. Благодаря!

Съдия Милена Петева: Понеже много силни думи се казаха днес, една от които, според мен, беше думата „напрежение“, която стана лайтмотивът на нашето събрание, искам да кажа, че аз не квалифицирам атмосферата в нашия съд точно като напрежение, а по-скоро като очакване, което очакване няма как само по себе си да не породи определени емоции, в това число и вълнение. Очакването не е за нещо друго, а естествено за това да има избор, за да бъде назначен титуляр на длъжността „административен ръководител – председател“ на ОС – Хасково. Смятам, че между колегите никога не е стихвал диалогът и никога не е имало чак такава рязка и необяснима промяна в настроенята, с някои изключения. Не е имало недомлъвки, каквито днес недомлъвки за съжаление чух от колегата Минка Китова, която намекна, че е била огорчена от някои съдии. Вероятно имаше предвид кандидата за

председател на ОС – Хасково Милена Дечева, но не успя да го каже и след като ние коментираме нейната кандидатура, вероятно тя имаше предвид точно това. Смятам, че колегата Китова е объркана в своята преценка. Всъщност, когато ние се събрахме на ОбС за обсъждане на проблемите на РС – Харманли, искахме да се проведе един конструктивен диалог, в който да намерим най-оптималното решение не само за РС – Харманли, а за всички съдилища, страдащи от кадровата необезпеченост, която ги заля в един момент. Ако не е имала предвид Дечева, следваше да посочи кого има предвид иначе остава съмнението, че има предвид някои от кандидатите и по-скоро, от работещите в ОС - Хасково. Не харесвам такива недомлъвки и такива недоизказани неща, които естествено, няма как да бъдат разбрани от техния адресат, тоест от Съдийската колегия към ВСС, към когото са адресирани и нашите послания днес. Това, което също не одобрявам, е анонимността в колектива и в работата ни - по принцип в отношенията между хората. Затова за мен беше много озадачаващо това, което прочетох в протокола от ОбС на изслушването на колегата Огнян Гълъбов, от който протокол разбрах, че там, в РС – Димитровград е била организирана анонимна анкета след служителите, които да изявят своето мнение дали подкрепят или не подкрепят кандидата за председател на РС – Димитровград. Смятам, че това е един атестат за похватите и методите на днес кандидата за председател на ОС – Хасково – колегата Иван Маринов. Дано да бъркам, но за мен това е много важен показател какъв управленски маниер е бил прилаган вече в един по-долен съд. Няма да повтарям какви са качествата на съдия Дечева. Многократно съм казвала, че уважавам нейната експедитивност, уменията да взема навременни решения, да бъде балансирана, да бъде открита, да бъде честна и да работи според това, което поставя службата пред нея. На последно място, понеже на предходното ОбС се спомена така или иначе моето име и беше дискутирана тази тема, макар че по една или друга причина, независеща от нас, беше отклонен разговорът в друга посока, искам да кажа, че решението между нас двете коя от нас двете да бъде кандидат за тази позиция, не е нито импулсивно, нито спонтанно, нито дължащо се на някаква временна емоция. То е резултат от задълбочена оценка на качествата, които притежава всяка една от нас. И аз продължавам да споделям мнението, че съдия Дечева е много по-балансирана, много по-уравновесена, много по-експедитивна, много по-дръзкия съдия. Следователно, на нея, според мен, работата на адм. ръководител й пасва отлично, а аз имам усещането – ще употребя тази дума, но това не е само усещане, а една трезва преценка, че на мен тази работа не ми приляга толкова, колкото на нея. Затова продължавам да я подкрепям с всички предходни мотиви, които съм изказвала досега.

Що касае колегата Иван Маринов – и миналия път го казах, законът допуска външен кандидат само по изключение, каквото изключение категорично няма в нашата ситуация. Да, действително, решението на ОБС съдия Дечева да бъде предложена за кандидат за председател на ОС - Хасково не беше единодушно подкрепено, но това, според мен, е показател за демократичността и свободата на мислене на всеки един от нас и не виждам никакъв проблем в това. Тоест, не се касае за някаква крехка подкрепа, а за една мащабна подкрепа на тази кандидатура. Тоест, и това ни показва, че не сме изправени гред едно законово изключение съгласно сега действащия закон. Аз зададох въпроса на колегата Иван Маринов как той вижда и въз основа на какъв принцип, според него, се гради законодателната идея да бъде изключена изобщо възможността съдия от по-долустоящ съд да бъде кандидат за адм. ръководител и мисля, че тук успоредно вървят две идеи. Първата идея е естествено да не се заобикаля конкурсното начало при преместването от по-долен в по-горен орган на съдебната власт. Втората идея е да се държи сметка за съдийското самоуправление, тоест, то да получи една по-голяма добавена стойност, както се казва и така действително да се създаде основа за неговото реализиране. Така че подкрепата ми е тази, за която вече говорих.

Съдия Стратимир Димитров: Неслучайно, тъй като отиваме към гласуване, защото в началото на събранието приехме да гласуваме, искам да направя някои уточнения. Ще припомня, че аз бях против днес да гласуваме подкрепа, защото, според мен, днешното събрание е събрание за изслушване на кандидатите. Събрание за подкрепа проведохме през декември месец и подкрепа беше гласувана и приета със значително мнозинство. Аргументът, че онова било събрание за издигане на кандидатура, а не за подкрепа, намирам за несериозно, защото кандидатура не може да бъде издигната без подкрепа. Затова искам да заявя, че тъй като съм против въобще да има такава точка, след малко и няма да гласувам и моя глас няма да го откриете нито при единия, нито при другия кандидат, нито където и да било. Пожелавам успех и на двамата кандидати. Ако тази процедура завърши с избор, успешно, въпреки изразените от мен резерви на предишното общо събрание, то се надявам този избор да падне на съдия Дечева. Последно, искам да кажа, че това, че моите отношения през целия този период от откриването на първата процедура, нито със съдия Дечева, нито с нито един друг колега от този съд, не претърпяха никакви драматични промени и влошаване, ми дава основание да не разбирам какво напрежение се усеща, кой го усеща и къде се разнася това напрежение, от една страна. От друга страна, това ме изпълва с професионална и колегиална гордост и то гордост не от мен си, а от нашия съд и от нашия колектив.

Съдия Боряна Бончева: Подкрепата за съдия Дечева съм изразила в писмено становище още през месец ноември и не мисля да го преповтарям в детайли. Поздравления за съдия Маринов за смелостта да се изправи пред нас и да се кандидатира за ръководител на този съд. Но, личното ми мнение, категорично е, че на тази длъжност следва да бъде избран съдия от ОС - Хасково. Тази кандидатура е направена от съдия Дечева, която е прекрасен професионалист, като човек е честна, открита и пряма. Повече от 20 години работи като съдия в ОС – Хасково и дванадесет години изпълнява длъжността заместник-председател и председател на гражданско отделение, което сочи и че се е ползвала с доверие на досегашния адм. ръководител. С тримата колеги от този административен екип всички ние сме работили в много добър микроклимат, работата е вършена блестящо и това се установи от резултатите, които констатирахме на събранието и на тазгодишния отчетен доклад. Подкрепям съдия Дечева и ѝ пожелавам успех!

Съдия Миглена Тянкова: И аз ще взема думата, няма начин, след като получих няколко провокации. Смятах да пожелаая също успех и на двамата кандидати, но доколкото получих лични упреци, ще взема отношение категорично. Смятам, че трябва да се чуе моята гледна точка, защото аз слушам в продължение на две години зад гърба си какво ли не, включително такива, които са недопустими и неща, които са откровени неистинни. Не отстъпвам от думите си, че всички съдии и съдебни служители в този съд имат принос за реалните и отлични резултати в пряката правораздавателна работа. И това едва ли някой може да го оспори. През цялото време, през което съм била председател на този съд, най-важно за мен е било да има абсолютен комфорт за работа на съдиите и на съдебните служители. Смятам, че всеки един от Вас е работил в пълен комфорт. Ако не е така, ако не сте съгласни, сега е моментът да се чуе от ВСС. Винаги сте получавали моята подкрепа, както съдиите, така и съдебните служители. Твърдя, че не е имало какъвто и да било административен натиск по какъвто и да било повод не само по дела, а въобще. На това съм държала изключително много. Аз и към момента върша цялата административна работа, която съм вършила като титуляр и това може да се види в ежедневието ми. Грижата ми за районните съдилища също не е преставала за момент. От нечий изказвания излезе, че аз лично съм допринесла за напрежение между съдии, както и между служителите, ще изкажа моето становище и моята гледна точка в тази връзка. Странно е изказването на Хаджиев, който от 2 години е в АС-Пловдив, че напрежението се дължи на недоверие към мен като и.ф. Да, категорично смятам, че най-нормалното е председател на ОС - Хасково да бъде някой от ръководния екип на този съд за това, защото смятам и аз съм

го казвала, че трябва да има приемственост, а не защото, както нееднократно е заявявала Дечева, ѝ се полага да бъде председател.

Съдия Милена Дечева: Не съм казвала такова нещо.

Съдия Миглена Тянкова: Многократно. Аз не съм се обяснявала пред Вас и може би това е грешка от моя страна, но едно е ясно, всичко което се говори зад гърба, не само моя и на други колеги, се знае. И двамата кандидати заявиха едно и също - има напрежение между съдиите, има напрежение между служителите. Единият кандидат като външен, разбира се, получи всевъзможни грозни провокации и нападки. Същото каза и Дечева – факт. Има напрежение и аз ще задам въпросът - Кой, колеги, го създава това напрежение в съда? И знаем отговора. Много са нещата, които се отбелязаха в днешното изслушване. Аз нямам написани листчета с „пищови“, които да чета, но смятам, че има неща, които са изключително важни и трябва да споделя.

Съдия Деляна Пейкова: Ще си позволя реплика, че това не са „пищови“.

Съдия Красимир Димитров: Да, но не изслушваме Вас в момента.

Съдия Миглена Тянкова: Така ли, Димитров? Какво искаш да кажеш, че нямам право да се изкажа?! Всички го направихте и не прекъснах никого. Напротив! Аз също смятам, че този съд има проблеми.

Съдия Анна Петкова: Искаме да знаем какви са.

Съдия Миглена Тянкова: Това, което аз виждам като проблеми, защото аз твърдя, че сама върша цялата административна работа на съда...

Съдия Георги Гочев: Тянкова, нали за кандидатите говорим? За цялата ти натовареност никой не спори, това е безспорно.

Съдия Миглена Тянкова: Точно така, говорим за лични качества, нали така?

Съдия Анна Петкова: Искаш да кажеш, че е нарушен принципът на екипност със заместниците ли?

Съдия Боряна Бончева: Оставете я да се изкаже! На какво прилича това.

Съдия Миглена Тянкова: Изчакайте малко и не ме прекъсвайте. Знам какво беше нивото на административната работа преди мен. И ще го кажа и на Петкова и на Гочев, които бяха част от ръководството на съда. Това, в което съм убедена е, че не искам да се случва в този съд това, което е било преди. Правилата важат за всички и аз самата съм ги спазвала винаги. Да не се знае кога ще дойдат председател и зам.-председател на работа, дали ще се явят на работа, когато имат насрочени съдебните заседания или ще се търси кой да ги замести в последния момент и редица други неприемливи практики, които ще спестя. Имаме проблеми. Не са за протокол, но показва до каква степен сме се самозабравили. Когато

говорим за принципи е добре да не е само на думи. Ако кажа някои неща, които смятам, че са нередни в съда, трябва да образувам дисциплинарно производство на момента. Кое намирам за проблем? Говоренето зад гърба на колеги, не само по мой адрес, постоянно от част от колегите, които винаги са недоволни от нещо, но никога градивни. Като през цялото време говорим за усещания защо никой не каза какво точно му е липсвало и какъв личен проблем е имал с мен. Никакъв. Това е истината. Пълнен комфорт за съдиите. Още преди откриване на първата процедура, нямах никакво намерение да го казвам това, но вече съм принудена, и на Дечева съм го казала, не знам защо реши да тръгне самата тя срещу мен, включително чрез други лица до членовете на съвета, да се говори, че аз имам нещо против Дечева, че аз имам интерес да провалям процедурите. Наясно сме, че това тръгна от тук и не знам защо се реши, че е печелившо като ход. Всичко, което се изговори за публикациите по отношение на Дечева. Първо, при първата процедура имаше статия с въпроси към тримата кандидати. Ако знаете кой ги поръчва го назовете. Сега е моментът. Ако някой смята, че може да въздейства на Христо Христов, например, или да го спре, му желая успех. Когато в годините се пишеше за мен, включително в същия „Таранюз“, „Хасковска афера“ и др. медии, какво ми казваше тогава Дечева: – „Какво ти пука?“ Така ми каза. Едната от статиите, когато ми я изпратиха от някакъв врачански сайт, Дечева беше при мен в кабинета. Аз много добре си давам сметка колко е тежко това. Много е неприятно. Ако са неистини. Аз съм минала по този път, с всички неистини, които са се писали за мен. Никой тогава не го намери за проблем от вас, защото все пак, когато не е на собствен гръб, а на чужд гръб и 100 тояги са малко. Когато говорим за напрежението между съдиите, аз нямам време да си вдигна главата на моменти. Вие изкарвате по 5-6 часа на ден в заседателната зала на кафе. Не смятам да се оправдавам за каквото и да било, защото няма смисъл, а и не виждам за какво. Цялата административна работа съм вършила със съдебния администратор, единствено. По отношение на напрежението, което е между съдебните служители – това беше казано и от Дечева, беше казано и от Маринов. Сега аз ще кажа моята гледна точка, защото Дечева и Петева ме изкараха мен виновна и подстрекател на това, което се случва между служителите. Ще кажа защо, как стана всичко и защо се стигна до там. Аз съм пред голямата дилема дали да кажа какво е становището на съдебните служители въобще и какво е разочарованието и болката им от отношението на Дечева и Петева. Проблемът с Антония Тодорова, същата тази Антония Тодорова, с която изригнахме и канализирахме всичко в този съд и която е била вярно „дясната ми ръка“ като съдебен администратор, човекът, който лично аз назначих в първия ми мандат и това го знаете всички. Няма какво да си кривим душата, защото няма човек – нито съдия.

нито служител, който да твърди, че Антония не си разбира от работата. Ако беше така, проблемът щеше да е от друго естество. Но за сметка на това за мен е безспорно, че тя има проблем в комуникацията с определени служители. Нито някой съдия си е позволил да ми каже, че има проблем, нито някой съдебен служител до момента, в който не ми беше казано от съдебната охрана за конкретен случай с наши съдебни служители. И тъй като беше късно вечерта, когато излизах от съдебната палата, още на следващия ден извиках тримата съдебни служители, за да разбера за какво става въпрос. Няма да коментирам, аз съм го казала на Петева и на Дечева - да видиш разплакани мъже от унижение. Аз смятам, че този проблем ние можехме да го решим много лесно и елегантно – аз, Дечева и Петева, като ръководство. Дори говорихме с Петева в моя кабинет какво следва и трябва да направим - как трябва да изслушаме първо съдебните служители, след това трябва да се проведе разговор с Антония. Така ли беше?

Съдия Милена Петева: Да.

Съдия Деляна Пейкова: Извинявай, че те прекъсвам. Не изместваме ли пак темата? Не изслушваме проблема за Антония.

Съдия Миглена Тянкова: Не, това е свързано, Пейкова. Касае съдебните ни служители. За всеки ръководител трябва да е от изключителна важност. Да, постъпи до мен писмено искане за среща с ръководството на повече от половината съдебните служители. Ръководството сме аз, Дечева и Петева. От момента, в който разбра, Дечева прие, че това всъщност е изцяло насочено срещу нея и провокирано от мен срещу нейния избор. Така ли е Дечева? Както прие и свиканото от мен ОбС за командироване в РС – Харманли, че пак е насочено срещу нея и избора ѝ. В това няма нищо вярно. Нито едно от тези ми действия не е било насочено срещу нея и е нелогично да се твърди подобно нещо. И изобщо каквото и да се случеше се приемаше по този начин. Не мога да спра времето. Проблеми има ежедневно и се решават, без значение дали ви стават достояние или не. Единственото нещо, което исках, е да се парира напрежението в момента, в който го разбрах. Да, може би, не знам доколко беше правилно да се подаде по този начин, но служителите ми казаха: „Нямахме друг избор вече.“ и ги разбирам. И само ще обърна внимание, че това стана преди втората процедура, когато всички очаквахме, че Дечева ще бъде избрана. Разбрахме се да мине изборът и тогава да изслушаме служителите, както и се случи. И знаете ли къде е най-голямата ирония - че те очакваха подкрепа от Петева и Дечева, а в същото време аз да защита Антония като мое назначение. Така ли е, Страто?

Съдия Стратимир Димитров: Абсолютно.

Съдия Миглена Тянкова: Какво се случи? Събрахме съдебните служители. В залата бяха над 20 служители. Вместо да ги изслушаме трите, за да парираме последващи проблеми, а аз твърдя, че щяхме да

решим проблема, ако бяхме единни, разбира се, от самото начало Дечева и Петева започнаха да нападат служителите. И Ви помолих да излезете, защото двадесет и няколко човека се разплакаха едновременно от думите Ви, че са манипулирани от мен. Дечева знаела защо се прави всичко това, без да бъдат изслушани дори. Аз попитах Петева след това, доколкото тезата им беше, че аз съм в дъното на случващото се и ги подтиквам срещу Дечева. „Смяташ ли Петева, че аз мога да го режисирам това и да заплача едновременно над 20 служители?“ Петева, помниш ли? И какво ми отговори – не?

Съдия Милена Петева: Да, помня! Да, така ти отговорих.

Съдия Миглена Тянкова: Огромна е болката и разочарованието на служителите и няма как да не го кажа вече. Няма да крия и моето разочарование от случилото се. И това, което служителите казват е: „Не можем да познаем Петева и Дечева последната година.“ Но и аз не мога да ги позная. Вие в момента ми казвате, че не можете да познате мен, защото аз се дистанцирах, това е вярно, от всичко това, което се случва. Някой ще го отрече ли от тук присъстващите?

Съдия Анна Петкова: Да, потвърждаваме, напоследък си дистанцирана от целия съдийски колектив.

Съдия Миглена Тянкова: А ти, Петкова, не си ли? Работата ми е много. Петкова. Върша я сама със същата Тодорова.

Съдия Тодор Хаджиев: Това са проблеми, които трябва да решите Вие, а това е протокол за избор на председател. Разводняваме го и от ВСС ще видят един голям протокол, в който ще прочетат за проблемите в съда. Това ще стане.

Съдия Миглена Тянкова: Да, явно има проблеми в съда, нали? Трябва да ги заметем ли. Проблемите на служителите можете да ги negliжирате съдиите, но не и ръководството, Хаджиев.

Съдия Тодор Хаджиев: Но това не е проблем на днешното събрание.

Съдия Георги Гочев: Проблемът е на сегашното ръководство. Какво да направим?

Съдия Миглена Тянкова: Напротив! Постоянно ме прекъсвате и не мога да се доизкажа. И само едно ще кажа точно в тази връзка. Ще ви кажа, че Дечева всъщност е знаела за проблемите с Антония и това, което ми казаха съдебните служители е, че е било с надеждата да стигне до мен, за да взема мерки, или най-малкото Петева и Дечева да го направят. С „Гражданско деловодство“ има повече контакт Дечева, нормално е. Когато я попитах защо не ми е казала, тя ги обвини в лъжа.

Съдия Милена Дечева: Не съм казала, че е лъжа. Казах, че това не е вярно.

Съдия Миглена Тянкова: Дечева пред мен каза „Това е лъжа“. Петева също беше.

Съдия Деляна Пейкова: Искам да кажа нещо, което държа да се запише. Лично аз още по време на първия ти мандат, ако не се лъжа, или в началото на втория, съм те уведомила, че с Антония има проблеми. Взе ли някакви мерки?

Съдия Миглена Тянкова: Един единствен път. Единствена си и го помня този случай. И на Петева казах, че си го спомням. Когато имаше проблем в коридора. Да проведех разговори. Приех, че е инцидентно. Някой друг светнал ли ми е лампа за това? Никой.

Съдия Милена Петева: Наистина ли вярваше, че ние за половин час, или дори за един ден, ще повярваме, че 18-годишната ти връзка, свързаност, екипност с Антония изведнъж се е пропукала. В това ли искаше да ни убедиш? Нямаше как да го направиш.

Съдия Миглена Тянкова: Не, Петева, проблемът е проблем. За каква връзка ми говориш въобще. Вместо да застанем единни, ти и Дечева застанахте срещу служителите заради самовнушенията за мен. И загубихте доверието им. А те всъщност разчитаха на вас, точно защото Годорова е мое назначение. Работя ежедневно и то добре с нея. Но не искахте да видите проблема, насочихте го в друга посока. Не може в последствие да кажеш, че не обръщаш внимание на такива неща, когато няма как да не признаеш, че си бил уведомен за проблеми. Ръководителят е длъжен да обръща внимание на всичко. Личният комфорт е на последно място. А този на служители е на първите места. Не може на служителите да им се натяква как се поддават на манипулации от мен и как могат да се ползват подписите им от мен. За какво? Срещу Дечева ли? Това не създава ли излишно напрежение за служителите. Не би ми минало през ум дори подобно нещо. Но това, че го говорите пред тях е стряскащо и за тях, не само за мен. За какво доверие говорим? Не само не решихме проблема, а можехме, ако бяхме единни. Ние станахме част от проблема. В никакъв случай не се оправдавам.

Съдия Деляна Пейкова: Проблемът е между Вас, а не на днешното събрание.

Съдия Миглена Тянкова: Това е проблем на целия съд.

Съдия Деляна Пейкова: Това не е проблем на днешното събрание. Проблемите в съда не са проблем на днешното събрание.

Съдия Георги Гочев: Изместваме центъра.

Съдия Милена Дечева: Искам само да кажа нещо в едно изречение. Няма да се спирам на темата с проблема с Антония, защото нещата стоят по различен начин и начинът, по който следва да се реши този проблем, не е проблем на днешното ОбС, нито на настоящото ни изслушване, когато сме на фаза изказвания. Искам само да добавя, че

смятам, че нито една дума в моето изложение в началото по отношение на личната ми мотивация, не е било, че на мен ми се следва по право да стана председател на този съд. Такова изречение не съм казала, а съм казала единствено и само, че участието ми в процедурата за адм. ръководител намирам за един нормален и естествен процес в развитието на този съд. Нищо повече. Нито съм казала, че аз трябва да бъда предложена, нито съм се изтъкнала и т.н. Това е моето мнение.

Съдия Деляна Пейкова: Колеги, изместваме процедурата.

Съдия Георги Гочев: Използваме проблеми на съда за други работи.

Съдия Милена Дечева: Да седнем и да го решим този проблем!

Съдия Красимир Димитров: Колеги, правя процедурно предложение да гласуваме и да приключваме.

Съдия Деляна Пейкова: Да приключваме.

Съдия Милена Петева: Да приключваме.

Съдия Георги Гочев: След като това е толкова наболяло, защо не си го решите преди два-три месеца, а точно сега? Защото, Миглена, това го използваш не по предназначение, а го използваш с друга цел.

Съдия Милена Петева: Тяжкоза, в момента искаш да обвиниш мен и Дечева в нерешаването на проблема ли? Това каза.

Съдия Миглена Тяжкова: Не, категорично не. Много ясно го казах.

Съдия Деляна Пейкова: Това няма да се реши днес. И това не е мястото.

Съдия Милена Дечева: Защо трябва тук да го решаваме?

Съдия Деляна Пейкова: Това не е моментът. Аз не казвам, че няма нищо. И миналия път ти казах, и преди малко те прекъснах с тази тема. Първо, не е днешното събрание мястото, на което ние да коментираме тези проблеми. Второ, искам да кажа още една реплика, защото сега съм взела думата и защото преди малко каза, че не си от хората, които използват „пишови“ и подготвени работи. Да, за днес съм си написала всичко и ще кажа защо съм го написала. Не защото искам да ползвам „пишов“, а защото принципно съм по-емоционална и като започна да говоря, се разсейвам и в протоколите, които после чета, не намирам това, което съм казала. Намирам по друг начин записани неща или накъсани. Затова днес си позволих да си напиша предварително изказването, да го изчета, защото аз лично като човек съм по-емоционална. Но сега правя и процедурно предложение. Ако продължаваме да се занимаваме с темата „Антония“, с проблемите, които Вие трите имате като ръководство да разрешите този проблем и ако се измества фокусът на събранието, аз съм за това да приключим с изказванията и да преминем към гласуване.

Съдия Георги Гочев: Да гласуваме.

Съдия Деляна Пейкова: Има процедурно предложение. Да го гласуваме.

Съдия Георги Гочев: Хайде, да гласуваме и след това да се изясняват. Имаште два месеца просто да си оправите Антония. Не е моментът и мястото.

Съдия Милена Петева: Да, и аз така смятам.

Съдия Миглена Тянкова: Да, но каквото и да се предприеме, една група от съдиите, и най-вече Дечева смята, че е насочено срещу нея.

Съдия Деляна Пейкова: Предлагам още веднъж да се гласува процедурно предложение.

Съдия Георги Гочев: Антония с какво наказание е към момента?

Съдия Деляна Пейкова: С никакво.

Съдия Миглена Тянкова: В момента служителите нямат проблем с Антония, Гочев. Притеснението им е какво ще стане впоследствие.

Съдия Милена Петева: А ние ако те бяхме подкрепили, какво щеше да стане?

Съдия Миглена Тянкова: Каквото се разбрахме с теб, Петева. Ние го изговорихме предварително. И щеше да е решен проблемът.

Съдия Деляна Пейкова: Има процедурно предложение да гласуваме.

Съдия Милена Дечева: Да гласуваме и да приключваме.

Съдия Георги Гочев: Хайде, да гласуваме.

Съдия Тодор Хаджиев: Да приключваме.

Съдия Красимир Димитров: Да закриваме дебатите.

Съдия Миглена Тянкова: Последно изречение - нямам нищо лично против Дечева. Напротив! Единствено, върху което смятам, че Дечева трябва да поработи, е върху емоциите си, защото същите са изключително вредни. Водят до неправилна преценка на ситуацията и не става въпрос само за случая със служителите. Грешната преценка води и до неправилни изводи и решения. Ръководителят трябва да изпитва емпатия към всички и най-вече към служителите, защото е много важно, за да може да взема правилните решения и да не се поддава на грешни влияния и манипулации от други и да издържа на напрежение. Казвам го съвсем приятелски и тя знае, че е така. Всички го знаем. Ние сме го говорили нееднократно. Пожелавам успех и на двамата кандидати!

Съдия Деляна Пейкова: Да гласуваме, който подкрепя съдия Дечева, който подкрепя съдия Маринов.

Съдия Филип Филипов: Аз подкрепям и двамата.

Съдия Деяна Пейкова: Предлагам тогава да гласуваме следните решения: Подкрепям съдия Дечева и подкрепям съдия Маринов, а колегите, които не искат, не гласуват. Който подкрепя двамата, гласува за двамата.

Съдия Миглена Тянкова: Колеги, сега да пристъпим към гласуване на подкрепа за кандидатурата на съдия Милена Дечева за „административен ръководител – председател“ на ОС – Хасково.

Пристъпи се към гласуване:

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково

РЕШИ:

Гласува подкрепа на кандидатурата на съдия Милена Дечева – с 11 гласа в обявения конкурс за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково.

Съдия Миглена Тянкова: Колеги, сега да пристъпим към гласуване на подкрепа за кандидатурата на съдия Иван Маринов за „административен ръководител – председател“ на ОС – Хасково.

Пристъпи се към гласуване:

След проведено гласуване, Общото събрание на съдиите при Окръжен съд – Хасково

РЕШИ:

Гласува подкрепа на кандидатурата на съдия Иван Маринов – 5 гласа в обявения конкурс за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Хасково.

Съдия Миглена Тянкова: В заключение ще кажа нещо. Аз също апелирам към ВСС и смятам, че трябва да има избор на председател задължително. Това, което каза Гочев, че се съмнява, че отново ще има провал на процедурата, не е решение за нашия съд. Напълно споделям това становище и затова го казвам. И за да спра всякакви спекулации, че едва ли не аз не искам да има избор на председател на този съд, заявявам пред Вас, заявявам го и пред членовете на ВСС, че ако няма избор на 09.04., аз на 10.04.2024 г. ще подам оставка като и.ф. адм. ръководител, което смятам, че е редно. Ще спра по този начин всички спекулации, които вървят и тук, и към членовете на Съвета.

Поради изчерпване на дневния ред, събранието беше закрито в 19:00 часа.

Miglena
Teneva
ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ Tyankova
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ
ПРИ ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО:
/МИГЛЕНА ТЯНКОВА/

ПРОТОКОЛИСТ: Ra
Ka
/P K /